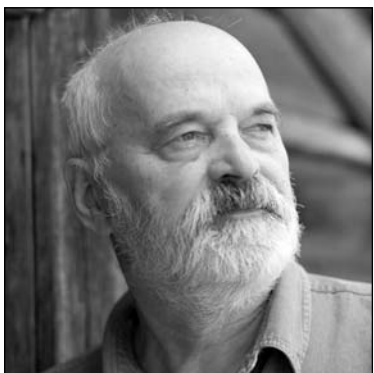

НОВЫ ЧАС

АЛЕСЬ МАРАЧКІН

Стар. 14

БЕЛАРУСКІЯ ЗАКЛАДНІКІ

Сёлета з'явіліся першыя спробы пошуку крэдытаў пад заклад актываў буйных прадпрыемстваў. Падобная практыка мела месца ў Расіі ў 1990-я гады

Стар. 5

ЯК НАЗАРБАЕВА ПАСАДЗІЛІ

Культ асобы Назарбаева выйшаў на новы якасны ўзровень. У Алма-Аце адкрытая манументальная скульптурная кампазіцыя «Казахстан».

Стар. 13

ЗАБОЙСТВА ВІЛЬГЕЛЬМА КУБЭ

Стар. 15

ЧЫТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

ПАРТРЭТ У ПАМАРАНЧАВЫХ
КОЛЕРАХ

Нарыс
Таццяны Уласенка

3 НАГОДЫ

ПАПУЛІЗМ ПА-РАНЕЙШАМУ Ў ТРЭНДЗЕ

Вольга ХВОІН

У вышэйшым кіраўніцтве дзяржавы назіраецца хістанне. Кіраўнік ураду публічна выказвае нязгоду з ранейшай эканамічнай палітыкай, кіраўнік дзяржавы ставіць на месца прэм'ера, але і сам пачынае «мяняць паказанні», спрабуючы лавіраваць у новых сацыяльна-эканамічных умовах.

Нонсенс для Беларусі: прэм'ер-міністр Міхаіл Мясніковіч публічна крытыкуе Адміністрацыю прэзідэнта і спрабуе даказаць, што ранейшая лінія паводзінаў у прыняцці эканамічных рашэнняў неэфектыўная. Паводле разлікаў урада, калі працягнуць пустая эмсія ў 2012 годзе, то беларускі рубель будзе абсяцэнены яшчэ ў 2,5 разы. На думку ўрада, цвёрдая грашова-крэдытная, бюджэтная-падатковая палітыка дасць магчымасць стабілізаваць сітуацыю і знізіць інфляцыю ў наступным годзе да 19%. Калі ж працягнуць эмсійнае фінансаванне эканомікі і ў ранейшым аб'ёме крэдытаваць дзяржпраграмы, то гэта выкліча рэзкі рост інфляцыі, лічаць ва ўрадзе.

«На 2011 год у планах у якасці крыніц фінансавання будаўніцтва 7,5 мільёна квадратных метраў жылля, малочна-таварных фермаў, свінагадоўчых комплексаў і цэлага шэрагу іншых праграм закладзена было... нуль рублёў. Нуль!» — раскрываў таямніцы беларускага эканамічнага чуда Міхаіл Мясніковіч на пасяджэнні

Савета міністраў. «Вы так актыўна дапамагалі фарміраваць усе праграмы, — звярнуўся прэм'ер да памочніка прэзідэнта Сяргея Ткачова, — на працягу апошніх 10–15 гадоў». «Вы павінны выдатна разумець, што ў нас сышліся чатыры праблемы, — працягнуў Міхаіл Мясніковіч. — Гэта дэфіцыт бюджэту, дэфіцыт аплатнага балансу, нерэальны абменны курс і адсутнасць рэальных крыніц фінансавання жылля і іншых дзяржпраграм».

Каб пазбегнуць далейшага пагаршэння сітуацыі ў эканоміцы, урад прапануе скараціць тэмпы росту ВУП, фінансаванне дзяржпраграм, аб'ёмы эмсіі. Урад просіць і работнікаў Адміністрацыі прэзідэнта падтрымаць гэты сцэнар развіцця эканомікі. «Мы про-

сім падтрымаць той прагноз сацыяльна-эканамічнага развіцця, які падрыхтаваны», — звярнуўся Мясніковіч да памочніка прэзідэнта. Урад прапануе Адміністрацыі прэзідэнта зацвердзіць на будучы год той 1,5% тэмпы росту ВУП. Штучнае павелічэнне росту ВУП да 7,1% будзе мець вельмі негатывны наступствы.

Кіраўнік дзяржавы Аляксандр Лукашэнка хутка адрэагаваў на спробы Савета міністраў расхістаць лодку стабільнасці ў вышэйшым кіраўніцтве. «Вы занадта захапіліся непапулярнымі метадамі, Міхаіл Уладзіміравіч. Вы, той, хто нарадзіўся ў вёсцы і вырас на кубку малака, як я і многія, што тут сядзяць, — заявіў Лукашэнка, звяртаючыся да прэм'ер-міністра Міхаіла Мясніковіча. — Рынкавая

пазіцыя ўрада сёння прывяла да таго, што ў нас ужо бензін утрая даражэй: вось, курс долара — і ўсё, наперад! Ніхто не падумаў аб тым, як жа гэта зрабіць лепш, як мы рабілі 15 гадоў запар. І што за практыка ківаць на стары ўрад? Не трэба гэта рабіць, гэта непрыгожа, ужо людзі смяюцца».

Падобны дэмарш урада нельга назваць бязглуздай выхадкай. Наадварот — гэта паказчык таго, што вярхі не хочуць і, галоўнае, не могуць працаваць у ранейшым рэчышчы. Але перахоп ініцыятывы ў будаўніцтве стабільнай дзяржавы з рук адзінага правадыра найперш небяспечны для яго самога. Бо можа атрымацца так, што гарантам чаркі і шкваркі ў вачах народа паўстане іншая асоба. Сітуацыя не настолькі

простая, каб мяняць коней на пераправе, але абсалютна нельга адмаўляць таго, што гэты публічны жэст непаслухмянага ў хуткім часе адаб'ецца на ўрадзе. Імкненне пазбегнуць зараджэння (і тым больш нараджэння) пятай калоны ў сценах дзяржаўных кабінетаў — цяпер вялікі клопат. Таму ёсць Следчы камітэт, Аператыўна-аналітычны цэнтр, Савет бяспекі, што падпарадкоўваюцца непасрэдна Лукашэнку.

У жаданні паказаць, хто ў дзяржаве гаспадар, Аляксандр Лукашэнка часам нават пачынае супярэчыць сваім словам. Распачынаюцца праграмы прыватызацыі — і вось у час рабочай паездкі па Мінскай вобласці Лукашэнка заяўляе: «Ніякай прыватызацыі!»

«Бяздумнай прыватызацыі ў нас не было і не будзе. Расіяне, украінцы нам зайздросцяць. Дык навошта нам ісці па іх шляху лібералізацыі? Трэба развівацца самім, спакойна. Навошта сёння прадаваць тое, што мы давалі да розуму? Навошта прадаваць тое, што сёння рэнтабельна працуе і прыносіць прыбытак? Ніякай прыватызацыі. Ні ў якім выпадку», — заявіў кіраўнік дзяржавы. Натуральна, пасля такіх слоў усе праграмы, пілотныя праекты, што пачалі рэалізоўвацца ў гэтым кірунку, не будуць адпраўленыя на сметніцу. Але для аматараў атрымаць кавалкі дзяржаўнасці і адпаведны кавалак самастойнасці ўладай зроблены канкрэтны пасыл.

У маштабных спаборніцтвах палітычнага лідара Беларусі ёсць месца і для больш дробных сацыяльных пытанняў. Праўда, у цяперашніх умовах яны могуць у любы момант вырасці да пагрозлівых памераў. Таму папулісцкая лінія застаецца ў трэндзе.

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

▶ ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫЯ

ПОЛЬШЧА
НЕ ЗМЯНІЛА СТРАТЭГІЮ

Вольга ХВОІН

Палітыка Польшчы ў адносінах да Беларусі кардынальна не змянілася пасля падзей 19 снежня 2010 года, запэўнівае пасол Польшчы ў Беларусі Лешак Шарэпка.

«Наша стратэгія застаецца той жа, — мы хацелі б, каб Беларусь блізка супрацоўнічала з Еўропай і намі. У нас ёсць многа пляцовак для супрацоўніцтва, вялікі гандлёвы абмен. Мы ў першай пяцёрцы вашых эканамічных партнёраў, сёлета гандлёвы тавараварот будзе тры мільярды долараў. Але ёсць ясныя ўмовы для супрацоўніцтва, — выказаўся спадар Шарэпка наконт беларуска-польскіх адносінаў падчас сустрэчы з журналістамі ў Мінску. — Пяць-шэсць кандыдатаў у прэзідэнты апынуліся ў турме пасля выбараў. Калі яны бандыты, чаму яны ўдзельнічалі ў выбарах, а калі не бандыты, чаму яны сядзяць у турме?»

Лешак Шарэпка заявіў, што «дэмакратычны свет» чакае пераўтварэнняў ад Беларусі. «Развівацца трэба згодна з традыцыям ААН, выконваць агульныя правы. Беларусь — сузаснавальнік ААН, але чаму ж яна не выконвае тое, што запісана ў статуте ААН?» — сказаў пасол. Ён падкрэсліў, што крытыка ў адносінах да ўладаў Беларусі — нармальна з'ява: «Гэта не змова супраць Беларусі. Дэмакратычны свет адкрыта кажа, што думае аб сітуацыі ў Беларусі. Трэба прыслухоўвацца. Але рашэнне за вамі, вы павінны гэта зрабіць. Мы гэтага чакаем».

Адказваючы на пытанне аб польскіх грошах беларускай апазіцыі, дыпламат падкрэсліў, што МЗС Польшчы і пасольства «апазіцыі ніколі не дапамагае, гэта не ў нашай кампетэнцыі, падобнай дапамогай звычайна займаюцца фонды». «Усе праекты — на нашым сайце. Мы, у рамках малых грантаў, дапамагаем розным нездзяржаўным арганізацыям. На пачатку гэтага года мы завяршылі праект абсталявання

сучасным медабсталяваннем дзіцячай бальніцы ў Гомелі. Мы выдаткавалі на гэта 40 тысяч еўра», — расказаў аб фінансавай дапамозе пасол.

Аднак спадар Шарэпка панаракаў, што пасольства мае «велічэзныя праблемы, каб рэалізаваць праекты, бо нашы заканадаўствы супярэчаць адно аднаму». «Ваша заканадаўства наўмысна спрабуе выкінуць нас у «шэрую зону», а мы б хацелі дапамагчы нездзяржаўным арганізацыям», — дадаў ён. Дыпламат у якасці прыкладу прывёў Украіну, дзе ў час сваёй працы ён займаўся менавіта падобнымі праграмамі, і дзяржава ніяк не перашкаджала супрацоўнічаць з НДА.

Пасол Польшчы ў Беларусі таксама нагадаў, што яшчэ ў лютым мінулага года было падпісана міжурадавае пагадненне аб бяззавязым малым памежным руху. У верасні 2010 года польскі бок перадаў увесь пакет дакументаў у Беларусь, але далейшага руху па гэтаму пытанню няма. «Нам казалі, што ваш прэзідэнт быццам бы падпісаў гэтае пагадненне ў снежні мінулага года. Але быццам бы з'явіліся нейкія тэхнічныя праблемы, таму праца прыпынілася. Мы шматразова звярталіся да беларускіх уладаў, каб паскорыць гэты працэс, бо гэта найперш выгодна беларусам: у бяззавязай тэрыторыі апынуцца два буйныя гарады — Брэст і Гродна. Наш прэзідэнт нядаўна нават прыязджаў на мяжу ў Кузніцу і таксама гаварыў аб гэтым пагадненні», — распавёў аб цяжкасцях двухбаковага паразумення дыпламат.

▶ ДАБРАЧЫННАСЦЬ

У ПАДАРУНАК ШКОЛАМ

Пасольства Федэратыўнай Рэспублікі Германія ў Рэспубліцы Беларусь перадае ў падарунак дзевяці школам у Беларусі спартыўны інвентар.

У залежнасці ад патрэбаў, школы атрымаюць канькі, спартыўную форму, мячы, сеткі, сталы для настольнага тэніса і іншы спартыўны інвентар, набыты ў мясцовым гандлі. Пры гэтым размова ідзе аб СШ №7 у Брэсце, СШ №15 і №28 у Гродне, школах №24, №56, №73 і №206 у Мінску, гімназіі №2 у Пінску і гімназіі №2 у Слуцку.

Гэтыя школы прымаюць удзел у ініцыятыве «Школы — партнёры будучага», што падтрымліваецца Федэральным урадам Германіі і ахоплівае 1 500 школ ва ўсім свеце, у якіх у якасці замежнай мовы паглыблена вывучаецца нямецкая.

Падтрымка спорту садзейнічае ўмацаванню сувязей з грамадзянамі краіны знаходжання і з'яўляецца адным з аспектаў знешняй культурнай палітыкі Федэральнага ўрада Германіі.

Першая перадача спартыўнага інвентару адбылася ў сераду, 16 лістапада, у мінскай школе №73 на вуліцы Калініна, 17.

Паводле інфармацыі пасольства ФРГ

▶ УЗНАГОДА

ЧАРГОВАЯ ПРЭМІЯ
ПРАВААБАРОНЦАМ

Генадзь КЕСНЕР

Намеснік старшыні зачыненага ўладамі Праваабарончага цэнтра «Вясна» 14 лістапада ў Капенгагене (Данія) атрымаў міжнародную прэмію Political Freedom Prize, якой уганараваныя «Вясна» і асабіста кіраўнік арганізацыі Алесь Бяляцкі «за выбітны ўнёсак у барацьбу за правы чалавека і дэмакратыю ў Беларусі».

Прэмія заснавана і ўручаецца дацкай газетай «Politiken Daily», што актыўна займаецца тэмай правоў чалавека.

Як распавёў «Новаму часу» Валяцін Стэфановіч, гэтая прэмія ўручаецца штогод асобным людзям і арганізацыям, якія праявілі сябе ў барацьбе за правы чалавека і дэмакратыю. Па словах юрыста і праваабаронца, уручэнне прэміі адбылося ў офісе газеты «Politiken Daily», куды прыйшло шмат людзей, якія цікавіліся праблемамі Беларусі.

Валяцін Стэфановіч

«Пасля цырымоніі ўганараваныя я дзесьці дзве гадзіны адказваў на пытанні розных людзей, у тым ліку і журналістаў, пра сітуацыю ў нашай краіне, пра справу Бяляцкага і гэтак далей, — распавёў Валяцін Стэфановіч. — Гэтая прэмія выглядае як металічная статуэтка, на якой выгравіравана: «Алесь Бяляцкі» і «Вясна», ёсць таксама і грашовы складнік гэтай прэміі ў памеры 100 тысяч

▶ ПАДРАБЯЗНАСЦІ

СТОП 193.1!

14 лістапада грамадскія ініцыятывы «Права на веру» і «СТОП 193.1!» прадставілі на прэсавай канферэнцыі заключэнне Еўрапейскай камісіі за дэмакратыю праз права (Венецыянскай камісіі) адносна артыкулу 193.1 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

У заключэнні, прынятым Камісіяй 18 кастрычніка 2011 года, гаворыцца, што артыкул 193.1 парушае Міжнародны пакт аб палітычных і грамадзянскіх правах і з'яўляецца патэнцыйным інструментам для дзяржавы ў стрымліванні грамадскіх актывістаў, дае ўладам шырокае паўнамоцтва ўмешвацца ў фундаментальнае права на свабоду асацыяцыяў, свабоду думкі, перакананняў і іх выказвання.

«На жаль, гэты артыкул не губляе сваёй актуальнасці, — значыць каардынатар ініцыятывы «Права на веру» Аляксей Шэйн. — Пасля выбараў 2006 года паводле гэтага артыкулу было асуджана 18 чалавек. Зараз у яго поле дзейнасці трапляе новая катэгорыя — хрысціане. За апошні час Пракуратура Рэспублікі Беларусь вынесла 8 папярэджанняў незарэгістраваным пратэстанцкім цэрквам. Паколькі ў Беларусі вельмі вялікая колькасць грамадскіх і рэлігійных арганізацыяў, якія не маюць рэгістрацыі, пад пагрозай тысячы чалавек».

Прадстаўнік Асамблеі дэмакратычных няўрадавых аргані-

зацыяў і каардынатар кампаніі «Стоп 193.1!» Сяргей Лісічонак паведаміў, што тэкст заключэння на англійскай мове з перакладам на рускую мову будзе расасланы ў тры органы дзяржаўнай улады, якія прымаюць рашэнні або могуць уплываць на тых, хто можа прыняць рашэнне аб адмене гэтага ганебнага крымінальнага артыкула. Гэта Палата прадстаўнікоў і Савет рэспублікі, Адміністрацыя прэзідэнта, Інфармацыйна-аналітычны цэнтр пры прэзідэнце, КДБ ды іншыя ўстановы, каб кожны з іх меў магчымасць прачытаць меркаванне міжнародных незалежных экспертаў.

«Ад сёння мы запачаткоўваем шэраг мерапрыемстваў, якія будуць вынікам супольнай працы грамадскіх арганізацыяў і прадстаўнікоў рэлігійных супольнасцяў, і будуць скіраваныя на мінімізацыю наступстваў артыкулу 193.1 у беларускім грамадстве», — падкрэсліў Сяргей Лісічонак.

Паводле інфармацыі Асамблеі НДА

дацкіх крон, якія я, канешне, з сабой не прывёз. Але мы плануем адкрыць банкаўскі рахунак тут, у Беларусі, перавесці грошы на гэты рахунак, а потым, як нам тут нядаўна казалі, трэба будзе пайсці ў Дэпартамент па гуманітарнай дапамозе і напісаць зварот. Рада нашай арганізацыі прыняла рашэнне скіраваць гэтыя грошы на дапамогу палітычным вязням і сем'ям палітрэпрэсаваных, вось мы і ўкажам мэта расходавання гэтых грошай і гэтай бязвыплатнай замежнай дапамогі як «падтрымка палітычных зняволеных». Наколькі я разумею, па працэдурах гэта «іншыя мэты», як тое ўказана ў дэкрэце №24, а гэта азначае, што нас накіруюць узгадняць гэтыя мэты ва Упраўленне справамі прэзідэнта, Адміністрацыю прэзідэнта. Гэтыя мэты можа ўзгадняць і непасрэдна сам прэзідэнт. Вось і паглядзім, як кіраўнік дзяржавы ўзгодніць нам расходаванне грошай у якасці дапамогі ахвярам палітычных рэпрэсій».

Па словах Валяціна Стэфановіча, у выпадку, калі гэтыя грошы не будуць зарэгістраваны ў Беларусі і не будзе дазволу іх тут расходаваць, то, паводле працэдур, устаноўленых дэкрэтам №24, будзе аформлена банкаўскае вяртанне і грошы будуць адпраўлены назад тым, хто іх выдаткаваў праваабаронцам. «Такім чынам, мы правядзем своеасаблівы «следчы эксперымент», — адзначыў Валяцін Стэфановіч.

▶ ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА
ВЫКЛЮЧАЮЦЬ
ЗА АНТЫКАМУНІЗМ

Маладафронтаўца Паўла Сяргея хацелі выключыць з політэхнічнага каледжу. Фармальна — за парушэнне статутных правілаў.

«Ты не герой, а турэмшчык», — паведамілі ў адміністрацыі каледжу хлопцу. Нагадаем, 7 лістапада Павел Сяргей з паплекнікамі закідаў яйкамі сімвал камуністычнай эпохі — помнік Леніну, за што трапіў на суткі.

Павел Сяргей навуцаецца ў Маладзечанскім дзяржаўным політэхнічным каледжы. Ягоня антыкамуністычныя ідэі, як высветлілася, выклікаюць раздражненне ў кіраўніцтва каледжу.

16 лістапада зранку Паўла выклікалі да дырэктара Бардзева, які паведаміў, што сёння на адмысловай нарадзе было вырашана яго адлічыць.

«Пішы заяву, ці мы будзем самі цябе адлічваць», — казалі хлопцу. Ад напісання заявы юнак адмовіўся, чым выклікаў хвалю абурэння ў дырэктара.

«Далі абхадны ліст, каб я пачвердзіў, што не маю запазычанасцяў перад бібліятэкай, выкладчыкамі і г. д. Сказалі, што заўтра будзе гатовы загад аб адлічэнні», — апавядае Павел Сяргей.

Але ўжо 17 лістапада майстар паведаміў Паўлу, што адміністрацыя каледжу змяніла сваё рашэнне. Як лічыць хлопец, пасля шырокай агалоскі ў СМІ.

Паводле інфармацыі МФ

ТВДНЁВЫ АГЛЯД

ЗАВІСЛІ?

Сяргей САЛАЎЕЎ

Здаецца, беларуская судовая сістэма дае збоі. Калі раней усе казалі, што беларускі суд падначалены беларускай уладзе, то зараз у гэтым узнікаюць вялікія сумневы. Прынамсі, гэта вынікае з апошніх рашэнняў беларускіх судоў.

Беларускі ваенны суд 15 лістапада абвясціў рашэнне па «справе Грамовіча». Амаль усім фігурантам вынесены апраўдальныя прысуды.

Слуханне справы пачалося 21 мая 2010 года, пасяджэнні праводзіліся ў закрытым фармаце. Да крымінальнай адказнасці былі прыцягнуты 36 чалавек, большасць з якіх з'яўляліся службовымі асобамі мытні «Заходні Буг» (у тым ліку два намеснікі начальніка мытні і начальнік паста) і ўпраўлення КДБ па Брэсцкай вобласці (былыя намеснік начальніка ўпраўлення, а таксама начальнік аддзела па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю і карупцыяй). Паводле ацэнак следства, ад нявыплаты мытных плацяжоў дзяржаве быў нанесены ўрон у памеры больш як 30 мільярд рублёў.

У СМІ гэту справу назвалі «справой Грамовіча» па прозвішчы арыштванага 15 студзеня 2009 года былога дырэктара дэпартаменту фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржакантролю Анатоля Грамовіча.

У выніку БВС прыняў рашэнне спыніць вытворчасць па крымінальнай справе ў дачыненні да дзевяці фігурантаў з-за адсутнасці ў іх дзеяннях складу злачынства. Гэтыя людзі маюць права на поўную рэабілітацыю, аж да аднаўлення на ранейшым працоўным месцы.

Яшчэ 25 абвінавачваных прызнаны невінаватымі за недаказанасцю ў частцы ўчыненых злачынстваў. У іх ліку Анатоль Грамовіч і былы намеснік начальніка мытні «Заходні Буг» Яўген Селіванав.

У дачыненні да яшчэ чатырох абвінавачваных крымінальныя справы, па рашэнні БВС, павінны быць накіраваны ў Генеральную пракуратуру для новага папярэдняга расследавання.

Федэрацыя прафсаюзаў прапаноўвае ўраду ўстанавіць падаходны падатак 20% для «багатых» — грамадзян, чый штомесячны даход перавышае 1 тысячу долараў

Суд улічыў, што па шэрагу інкрымінаваных артыкулаў мінулі тэрміны даўнасці прыцягнення да крымінальнай адказнасці, і на гэтай падставе крымінальныя справы спыненыя. У той жа час, як стала вядома з аб'яўленай часткі прысуду, многія абвінавачваныя падчас папярэдняга следства добраахвотна выдавалі незаконна нажытую валюту. Усе гэтыя грошы — больш за 150 тысяч долараў — рашэннем суда вернуты ў даход дзяржавы.

Таксама і ў судзе над «тэарыстамі» не ўсё добра. Падчас судовых спрэчак 15 лістапада ў Вярхоўным судзе Станіслаў Абразэй, адвакат Уладзіслава Кавалёва, напрасіў суд апраўдаць яго падабароннага па эпизодзе выбуху ў сталічным метро 11

красавіка 2011 года. Кавалёў абвінавачваецца ў саўзеле ў тэракце.

Варта зазначыць, што ў сваім выступленні Абразэй больш казаў пра Канавалава, чым пра Кавалёва. Даказваючы невінаватасць галоўнага абвінавачванага, ён аўтаматычна спрабаваў даказаць невінаватасць свайго падабароннага. Многія аргументы ў выступленні Абразэя былі ідэнтычныя або перасякаліся з аргументамі абаронцы Канавалава Дзмітрыя Лепрэтара.

У Камітэце дзяржаўнай бяспекі Беларусі мяркуюць, што зачытанае дзяржабвінаваўцам абвінавачанне Дзмітрыю Канавалаву і Уладзіславу Кавалёву «развела доммыслы» ў справе аб тэракце ў мінскім метро.

«Як паказаў судовы разбор, намаганнямі праваахоўных органаў было прадухілена магчымае ўчыненне больш сур'ёзных выбухаў, абвінавачанне ж, агучанае дзяржабвінаваў-

цам, развела доммыслы, якімі апаненты дзейнай улады спрабавалі пасеяць сумненні ў грамадстве», — гаворыцца ў паведамленні Цэнтра інфармацыі і грамадскіх сувязяў КДБ.

Пра якія «доммыслы» і «сумненні» ідзе гаворка, не ўдакладняецца.

Праваабаронца Аляксей Бяляцкі паранейшаму абвінавачваецца па частцы 2 артыкула 243 Крымінальнага кодэкса (утойванне даходаў у асабліва буйным памеры), аднак фармулёўка абвінавачвання змененая.

Удакладненае абвінавачанне зачытаў судзе пракурор Уладзімір Сайкоўскі. Паводле яго слоў, праваабаронца атрымліваў частку даходаў з грошай, што паступалі на яго замежныя банкаўскія рахункі, у сувязі

з выкананнем ім дагаворных абавязачстваў. Раней абвінавачанне лічыла ўсе сродкі, якія знаходзяцца на рахунках Бяляцкага ў літоўскім і польскім банках, яго даходам.

На думку абвінавачвання, Бяляцкі наўмысна не падаў падатковым уладам звесткі аб даходах за 2007 год і не адлюстроўваў у дэкларацыі даходы, што паступалі на яго замежныя рахункі, чым нанёс дзяржаве ўрон у асабліва буйным памеры.

Што гэта значыць? Тры самыя гучныя справы развальваюцца? Хутчэй за ўсё, так.

А тым часам Федэрацыя прафсаюзаў Беларусі прапаноўвае ўраду ў наступным годзе ўстанавіць падаходны падатак 20% для «багатых» — грамадзян, чый штомесячны даход перавышае 1 тысячу долараў. Гэтая і некаторыя іншыя прапановы ўтрымліваюцца ў пераліку, які федэрацыя накіравала ў Савет міністраў і Міністэрства працы і сацыяльнай абароны, паведамляе прэс-служба ФПБ.

Гэту меру прапаноўваецца ўстанавіць на 2012 год як выключэнне, а дадатковы прыток сродкаў за кошт павелічэння стаўкі падатку накіраваць на аказанне падтрымкі малазабяспечаным грамадзянам.

Акрамя таго, прафсаюзная арганізацыя прапаноўвае прыпыніць павышэнне тарыфаў на жыллёва-камунальныя паслугі і праезд у гарадскім грамадскім транспарце з чацвёртага квартала гэтага года да першага квартала наступнага года; да Новага года аказаць малазабяспечаным грамадзянам разавую матэрыяльную дапамогу; павялічыць дапамогу па доглядзе за дзіцем да трох гадоў; перагледзець умовы вяртання валютных крэдытаў, атрыманых грамадзянамі, якія маюць патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў, у беларускіх рублях па курсе ніжэйшым за ўстаноўлены на валютнай біржы на 30%.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

УЛАДЗІМІР САМСОНАЎ

Выбітны беларускі тэнісіст Уладзімір Самсонаў Алімпіяду 2012 года разглядае як апошні шанец для сябе скарыць гэтую найвышэйшую спартыўную вяршыню.

«Я гляджу на свой узрост, а Алімпіяда не праводзіцца кожны год, — адзначыў Самсонаў у інтэрв'ю БелаПАН. — Паспрабую зрабіць усё, што магчыма, падрыхтавацца добра. Спадзяюся, што пашанцуе, у тым ліку з жараб'ёўкай і падчас матчаў. Практычна ўсе гульні на Алімпіядах я прайграў у вельмі ўпартай барацьбе, шанцаў выйграць было шмат. Нават не ведаеш, чаму гэта адбываецца. Быццам бы ўсё ў тваіх руках, але ты прайграеш».

Па словах Самсонава, у апошні час настольны тэніс даволі моцна змяніўся. «Гульцы сталі фізічна значна мацнейшымі, стала значна больш магутнай гульня. Гэта назіраецца не толькі ў настольным тэнісе, але і ў іншых відах спорту. Аднак майстэрства ўсё ж таксама вельмі важна», — адзначыў спартсмен.

Уладзімір Самсонаў, якому цяпер 35 гадоў, не думае пасля Алімпіяды завяршаць спартыўную кар'еру. «Можа, буду менш гуляць. У апошнія гады вельмі моцна стаміўся, і не толькі ад гульні, але і ад падарожжаў. Знаходжуся дома вельмі мала, а час ідзе, дзеці растуць. Я люблю знаходзіцца побач з сям'ёй. У гэтым годзе я прайграў вельмі шмат матчаў супернікам, якія ніжэй за мяне ў класіфікацыі. Напэўна, гэта нейкі знак, але пакуль я досыць высока стаю ў рэйтынг, і сканчаць кар'еру не мае вялікага сэнсу», — мяркуе тэнісіст.

Уладзімір Самсонаў — экс-першая ракетка свету. Трохразовы пераможца Кубка свету (1999, 2001, 2009). 6-разовы чэмпіён Еўропы ў розных разрадах. 4-разовы пераможца «Еўра-Топ-12» (1998, 1999, 2001, 2007). 5-разовы пераможца еўрапейскай Лігі чэмпіёнаў. Удзельнік чатырох Алімпіяд (1996, 2000, 2004, 2008)

МІХАІЛ ХВАСТОЎ

Пастаянны прадстаўнік Беларусі пры аддзяленні ААН у Жэневе Міхаіл Хвастоў, адказваючы 14 лістапада на пытанні экспертаў Камітэта ААН супраць катаванняў, запэўніў, што 19 снежня 2010 года міліцыя разганяла дэманстрантаў «ашчадна». Па словах Хвастова, дзеянні дэманстрантаў і штурм Дома ўрада былі расцэненыя ўладамі як спроба дзяржаўнага перавароту. Дыпламат адзначыў, што міліцыя пры разгоне акцыі выкарыстала дубінкі, але «дзейнічала ашчадна, не прымяняючы вадамёт».

Хвастоў заявіў, што ўсім падазраваным і абвінавачваным па справе аб беспарадках 19 снежня «своечасова тлумачылася іх права на абарону і падаваўся адвакат». Па скаргах некаторых адвакатаў на немагчымасць убачыць падабаронных Генпракуратура, паведаміў Хвастоў, правяла праверкі і «не выявіла парушэнняў для магчымага кантакту».

Дыпламат таксама паведаміў, што афіцыйны Мінск цяпер вывучае даклад БДПЧ АБСЕ па выніках маніторынгу судовых працэсаў па справе 19 снежня і, магчыма, скарыстае выкладзеныя ў ім рэкамендацыі. Пры гэтым Хвастоў падкрэсліў, што «інстытуты ЕС аказвалі ціск на суддзяў», калі ўносілі іх у спісы неўязных на тэрыторыю краін Еўрасаюза.

ВІКТАР ШАЎЦОЎ

У СМІ з'явіліся паведамленні аб арышце аднаго з блізкіх да Аляксандра Лукашэнка прадпрымальнікаў — банкіра Віктара Шаўцова.

Шаўцоў — адзін з самых непублічных беларускіх алігархаў. Акрамя Трастбанка, яму належаць актывы вельмі розных кампаній — ад акцый СП МАЗ-МАН, якое вырабляе седлавыя цягачы, да музея нацыянальных прамыслаў

Беларусі «Дудуткі». Ён валодае долямі ў некалькіх сумесных прадпрыемствах, самае вядомае з якіх — ЗАТ «Белзамежбуд». Менавіта дзейнасць «Белзамежбуд» у Венесуэле, па версіі сайта «Хартыя-97», стала прычынай арышту Шаўцова. Ён займаецца рэалізацыяй найбуйнейшых беларускіх будаўнічых праектаў у Венесуэле, у тым ліку ўзвядзеннем заводаў па зборцы аўтамабіляў «МАЗ» і трактароў «Беларусь», завода будматэрыялаў, жылых раёнаў і аграгарадкоў.

Паводле інфармацыі сайта, венесуэльскія партнёры злавлі беларусаў, калі тыя спрабавалі выкрасці дзве тоны арматуры. Інфармацыя была перададзена мясцовымі чыноўнікамі падчас візиту ў Венесуэлу былога дзяржсакратара Савета бяспекі Беларусі, памочніка Лукашэнка ў асаблівых даручэннях Віктара Шэймана ў кастрычніку 2011 года.

Шаўцоў лічыцца адным з «кашалёкаў» Лукашэнка і разам з Уладзімірам Пеціевым і Юрыем Чыжом.

ПАЛІТЫКА

▶ СПРАВА

НЕ ВЕРАЦЬ НАВАТ ПАЦЯРПЕЛЫЯ

Вольга ХВОІН

Намеснік генпракурора Беларусі Аляксей Стук папрасіў прысудзіць Дзмітрыя Канавалава і Уладзіслава Кавалёва да вышэйшай меры — смяротнага пакарання. Яны абвінавачваюцца ў здзяйсненні шэрагу выбухаў, у тым ліку выбуху ў мінскім метро 11 красавіка. Прысуд па справе будзе абвешчаны 30 лістапада.

Дзяржабвінавачання мяркуе, што вінаватасць абвінавачаных па ўсіх эпізодах пацярджальца вывучанымі ў судзе доказамі, акалічнасцяў, што змяжчалі б віну Канавалава і Кавалёва, няма. Такі суровы вырак яны заслугоўваюць, бо «выключна небяспечныя для грамадства і дзяржавы».

Канавалаў абвінавачваецца ў здзяйсненні злачынстваў, прадугледжаных чч. 1, 2, 3 арт. 289 Крымінальнага кодэкса (тэрарызм), чч. 2, 3 арт. 295 (незаконны абарот зброі, боепрыпасу, выбуховых рэчываў), чч. 2, 3 арт. 339 (злоснае і асабліва злоснае хуліганства), ч. 2 арт. 218 (наўмыснае знішчэнне альбо пашкоджанне маёмасці), ч. 1 арт. 14 і ч. 3 арт. 339 (замах на злоснае хуліганства), ч. 1 арт. 14 і ч. 2 арт. 218 (замах на наўмыснае знішчэнне маёмасці).

Кавалёў абвінавачваецца па ч. 6 арт. 16 і ч. 3 арт. 289 (саўдзел у акце тэрарызму), ч. 3 арт. 295, чч. 2, 3 арт. 339, ч. 2 арт. 218, ч. 2 арт. 405 (укрывальніцтва злачынстваў), чч. 1, 2 арт. 406 (неданясенне аб злачынстве).

Дзмітрый Лепрэттар, адвакат галоўнага абвінавачанага Дзмітрыя Канавалава, выступаючы ў

спрэчках, заявіў, што яго падабаронны не датычны да выбуху ў Віцебску 14 і 22 верасня 2005 года, і папрасіў суд апраўдаць Канавалава па гэтых эпізодах. Лепрэттар таксама адзначыў, што ўсе акты тэрарызму здзяйснююцца на якой-небудзь глебе. На думку абароны, абвінавачванне расказала, як здзяйсняліся злачынствы, у якіх прызнаўся Канавалаў, але не адказала на пытанне, навошта ён гэта зрабіў. Адвакат звярнуў увагу на тое, што падчас папярэдняга следства яго падабаронны гаварыў тэрмінамі з Крымінальнага кодэкса «аб дэстабілізацыі абстаноўкі ў Рэспубліцы Беларусь». «Але выразных матываў так і не прагучала», — зазначыў адвакат. «Аб матывах злачынстваў, у якіх прызнаўся Канавалаў, нічога не вядома. Не выключана, што не стане вядома ніколі», — заявіў адвакат абвінавачанага ў тэрарызме Канавалава.

Адвакат Дзмітрый Лепрэттар папрасіў суд не прымяняць да Канавалава смяротнае пакаранне. «Можа, на прыкладзе гэтага рэзананснага працэсу варта паказаць сусветнай грамадскасці, што Рэспубліка Беларусь робіць канкрэтныя крокі да адмены смя-

ротнага пакарання?» — гэтымі словамі адвакат завяршыў свой выступ у спрэчках.

Дзмітрый Канавалаў ад апошняга слова адмовіўся, сказаўшы судзі: «Не надо».

Другі абвінавачваемы Уладзіслаў Кавалёў заявіў, што ён не вінаваты ў злачынствах, якія яму інкрымінуюцца. Ён перакананы і ў невінаватасці Канавалава. «Я ўпэўнены, што Канавалаў не датычны да гэтых злачынстваў», — заявіў Уладзіслаў Кавалёў падчас спрэчак. Ён яшчэ раз нагадаў аб нестыкоўках у матэрыялах доказу, аб тым, што паказанні на папярэднім следстве даваў пад ціскам, і таму ён ад іх адмаўляецца. — Гэты ціск заключаўся ў пагрозам з боку органаў крымінальнага пераследу. Мае паказанні па гэтых эпізодах супярэчлівыя, бо ўсё, што я гаварыў, мне стала вядома ад аператыўнікаў ГУБАЗ і супрацоўнікаў следчага камітэта, якія паведамілі мне, што я мушу гаварыць. Пагрозы мелі форму папярэджанняў быць асуджаным у якасці саўдзельніка, за што я атрымаў бы пакаранне ў выглядзе пажыццёвага зняволення ці смяротнай кары. У мяне не

было выбару». «Мне сорамна перада сабой і Дзімам, што я аказаўся слабавольным і даў паказанні супраць яго, — дадаў Кавалёў. — Я таксама хачу звярнуцца да пацярпелых: калі я знаходжуся ў гэтай клетцы, гэта яшчэ не значыць, што я здзяйсняў злачынства».

Станіслаў Абразей, адвакат Уладзіслава Кавалёва, папрасіў суд апраўдаць падабароннага па эпізодзе выбуху ў сталічным метро 11 красавіка 2011 года. Абразей таксама лічыць недаказанай віну падабароннага ў неданясенні аб злачынствах.

Згадаючы выбух у метро, Станіслаў Абразей папрасіў суд прызнаць неспраўдлівымі відэаматэрыялы з Мінскага метрапалітэна ад 12 і 19 красавіка, не прымаць пад увагу экспертызы ФСБ Расіі па антрапаметрычных дадзеных і мантажу відэаматэрыялаў, бо яны праводзіліся на падставе незаконна канфіскаваных відэазапісаў. Адвакат па кадрах расказаў, якія моманты на відэа, на яго думку, маюць яўныя прыкметы мантажу і рэтушы.

Абразей канстатаваў, што эксперты ФСБ не выявілі партрэтнага падабенства асобы на відэа з метро 11 красавіка 2011 г. з Канавалавым. Ён асабліва звярнуў увагу на разыходжанні ў вопратцы меркаванага падабароннага з відэа і Канавалава. А на фрагментах валасоў, змывах з насавых пазух Канавалава не было выяўлена рэчываў арганічнага паходжання, якія адносяцца да выбуховых. «Гэта таксама сведчыць аб тым, што чалавек на відэа і Канавалаў — розныя асобы», — сказаў Абразей.

Абразей звярнуў увагу, што Канавалаў быў затрыманы 12 красавіка ў 23.00, а першы допыт пачаўся 13 красавіка ў 6.00. «Мяркую, што на яго на працягу сямі гадзін аказаўся псіхалагічны і фізіч-

ны ціск», — сказаў адвакат. Ён нагадаў, што 13 красавіка падчас другога допыту Канавалава было вельмі дрэнна, яго ванітавала. Допыт перарываўся пяць разоў, хоць на першым допыце ў гэты дзень ён адчуваў сябе добра.

Адвакат Абразей сцвярджае, што абвінавачванне пабудавана выключна на паказаннях Канавалава, дадзеных на папярэднім следстве. «Калі б не прызнанне Канавалава, у абвінавачвання наогул нічога б не было», — падкрэслівае абаронца. Адзіная ўліка, па яго словах, гэта адбіткі пальцаў Канавалава на ўпакоўцы выбуховай прылады, знойдзенай 3 ліпеня 2008 года. Разам з тым на пакунку няма адбіткаў пальцаў людзей, што знайшлі яго.

Адвакат Абразей заявіў, што паказанні яго падабароннага Уладзіслава Кавалёва — адзінае, на што разлічвала абвінавачванне. Але ў судзе Кавалёў адмовіўся ад гэтых паказанняў, і «планы абвінавачвання змяніліся». Таму для Кавалёва і запыталі вышэйшую меру пакарання.

Цікава, што нават пацярпелыя выказвалі ў судзе свой недавер доказам абвінавачвання. Пацярпелы падчас выбуху ў мінскім метро Андрэй Тышкевіч заявіў, што суд выклікаў у яго супрэжныя сумневы ў вінаватасці Дзмітрыя Канавалава і Уладзіслава Кавалёва. «Я не хачу быць салдатам у неаб'яўленай нікім вайне. Я быў на свяце 3 ліпеня, я быў у метро 11 красавіка. Трэці раз выпрабуюць сваё анёла-ахоўніка я не жадаю. Стоадсоткавай упэўненасці, што на лаве падсудных тыя, хто здзейсніў гэтыя жахі, у мяне няма. На першае пасяджэнне я ішоў з цвёрдай упэўненасцю, што на лаве падсудных менавіта тыя, хто гэта зрабіў, зараз гэтай упэўненасці ў мяне няма», — сказаў пацярпелы Тышкевіч.

▶ ВАНДАЛЫ

У БАБРУЙСКУ АПАГАНІЛІ СІНАГОГУ

Марат ГАРАВЫ

14 лістапада распачата крымінальная справа па фактах апаганьвання сінагогі ў Бабруйску (Магілёўская вобласць), паведаміла карэспандэнт «НЧ» інспектар па сувязях з грамадскасцю ўпраўлення ўнутраных спраў Бабруйскага гарвыканкама Таццяна Гарбанюк.

Паводле яе слоў, справа па частцы 1 артыкулу 339 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь (хуліганства), якая прадугледжвае пакаранне грамадскімі работамі ці штраф, ці арышт на тэрмін шэсць месяцаў, ці пазбаўленне волі на тэрмін да трох гадоў, была заведзена аддзелам міліцыі №1 гарадскога ўпраўлення ўнутраных спраў па фактам злачынстваў у дачыненні да будынку іўдзейскай сьвятыні.

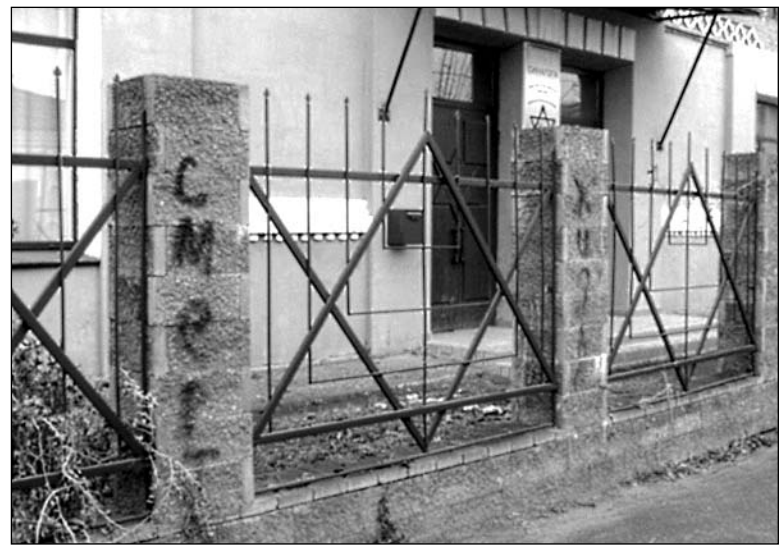
У каментары «НЧ» сакратар сінагогі Мая Савацеева паведаміла, што храм Бабруйскай гарадской іўдзейскай суполкі Іўдзейскага рэлігійнага аб'яднання ў Рэспубліцы Беларусь знаходзіцца ў цэнтры горада, па вуліцы Сацыялістычнай, 36 і размяшчаецца ў старадаўнім двухпавярховым цагляным будынку, пабудаваным напрыканцы XIX стагоддзя менавіта для яўрэйскай сьвятыні. «Хача ў горадзе пражывае каля тысячы яўрэйў, рэлігійная суполка невялікая, узнавіла сваю дзейнасць у 2002 годзе і складаецца прыкладна з 50 чалавек пенсійнага ўзросту. Вось чаму ў Бабруйску дзейнічае толькі адна нашая сінагога», — сказала Савацеева.

Паводле яе слоў, у ноч з 10 на 11 лістапада невідомыя зламыснікі апаганілі агароджу сьвятыні — аэразольнай фарбай чорнага колеру намалювалі нацысцкую свастыку, а мелям зрабілі надпіс «Смерць жыдам!». «11 лістапада мы выявілі гэтыя выбрыкі, сфатаграфавалі іх, вызвалі ўчастковага

міліцыянера, які склаў пракакол, а затым звярнуліся з заявай на імя начальніка аддзела міліцыі №1 гарадскога УУС падпалкоўніка Алега Шалюты. Пасля таго, як нашу заяву зарэгістравалі, у сінагогу прыязджалі следчыя», — зазначыла Савацеева.

Паводле яе слоў, у ноч з 13 на 14 лістапада адбылося другое злачынства — невідомыя пабілі чатыры шыбы аднаго з пластыкавых шклопакетаў, што былі нядаўна ўсталяваныя ў аконныя праёмы храма. Ахоўнік сінагогі, які знаходзіўся ў будынку, але не меў магчымасці адразу выклікаць міліцыю, засведчыў, што гэты напад, у якім удзельнічала вялікая група моладзі, адбыўся ў дзве гадзіны ночы.

Як адзначыла Савацеева, 14 лістапада па гэтаму факту злачынства была таксама пададзена заява ў міліцыю. «Напад на будынак веруючыя назвалі хуліганскай і варварскай выхадкай. А нанесеныя на агароджу сьвятыні малюнак свастыкі і тэкст нацысцкага характару абражаюць

чалавечую годнасць. Вельмі сорамна за паводзіны тых, хто зрабіў гэтыя злачынствы, хача гараджане даволі цёпла ставяцца да нашай рэлігійнай суполкі. Разам з тым, ад нападу на сьвятыню веруючыя панеслі вялікія матэрыяльныя страты, якія ім давядзецца пакрываць уласным коштам», — падкрэсліла сакратар сінагогі.

Трэба адзначыць, што ў Бабруйску ў раней месца факты апаганьвання яўрэйскіх сьвятынь, у тым ліку і старадаўніх могілак. Так, паводле слоў старшыні мяс-

цовай яўрэйскай суполкі Леаніда Рубінштэйна, толькі на працягу 2007 года былі зафіксаваныя чатыры выпадкі вандалізму на старадаўніх яўрэйскіх могілках па вуліцы Мінскай, прычым у ноч з 10 на 11 кастрычніка 2007 года невідомыя злачынцы разбілі на гэтых могілках 15 надмагілляў. «Такія ж факты вандалізму былі і на абодвух праваслаўных могілках горада. Аднак ніколі злачынцы не былі пакараныя належным чынам, хача былі выяўлены не аднойчы», — падкрэсліў старшыня суполкі.

▶ ГАСПАДАРЧАСЦЬ

БЕЛАРУСКІЯ ЗАКЛАДНІКІ

Вольга ХВОІН

Цягам 2011–2013 гадоў, паводле плана, зацверджанага Саветам міністраў, мусяць быць прыватызаваныя 244 аб'екты гаспадаркі. У асноўным гэта прадпрыемствы транспарту, лёгкай прамысловасці, будаўнічай сферы. Сёлета ж з'явіліся першыя спробы пошуку крэдытаў пад заклад актываў буйных прадпрыемстваў. Падобная практыка мела месца ў Расіі ў 1990-я гады, калі грошы браліся пад заклад кампаній, што ў выніку і засталіся ў прыватных руках па сходных коштах.

У 1990-я гады ў Расіі, якая мела вострую патрэбу ў папаўнення дзяржаўнай казны, былі праведзены залогавыя аўкцыёны. На продаж выставілі шэраг найбуйнейшых кампаній. Аўкцыёны называліся залогавымі, бо, у адрозненне ад звычайных аўкцыёнаў, кампаніі не прадаваліся, а аддаваліся ў заклад. Аднак, выкупіць назад дзяржава іх не змагла. У выніку «Нарыльскі нікель», «Лукойл», «Сібнафта», Нафтавая фінансавая кампанія, «Сургутнафтагаз» ды шэраг іншых прыватных кавалкаў дзяржаўнай эканомікі, па ацэнцы экспертаў, за нізкую цану перайшлі ў прыватныя рукі. Конкурс на гэтых аўкцыёнах быў вельмі нізкі, а прадпрыемствы выстаўляліся па заніжаных коштах.

Аднак з гэтым нязгодны Павел Данейка — рэктар «Moscow Business School», былы сакратар камісіі па эканамічных рэформах у Вярхоўным Савета Беларусі: «Я не бачу ў тых продажах нешта прыніжальнае для краіны, тады было столькі грошай і за столькі набывалі. Грошы не маюць абсалютнай вартасці, сума магла б быць большай, але пакупа ацэньваецца паводле генеруемага даходу. І здзелкі на залогавых аўкцыёнах у суадносінах да таго прыбытку былі нармальнымі. Увогуле, я ў гэтых здзелках не бачу нічога ненаармальнага: краіна атрымлівае валюту, а прадпрыемства — нармальнага гаспадароў».

Беларускія ўлады цяпер спрабуюць рабіць крокі ў аналагічным кірунку — шукаць крэдыты пад заклад актываў прадпрыемстваў. Было абвешчана аб гатоўнасці прадаць ААТ Банк ВТБ дзяржаўную долю ў беларускім Банку ВТБ (Беларусь) пры выкананні шэрагу спадарожных умоў. Гэтае пытанне ўжо абмяркоўвалася падчас сустрэчы кіраўніка Банка ВТБ Андрэй Косціна з Аляксандрам Лукашэнкам. «Пад-

час сустрэчы дэлегацыі абмеркавалі магчымасць павелічэння долі ВТБ у Банку ВТБ (Беларусь) да 100% за кошт набывання пакета акцый дзяржавы», — гаворыцца ў паведамленні прэс-службы расійскага банка. ААТ Банк ВТБ (Расія) цяпер валодае 71,4% пакета акцый беларускага банка.

Адной з умоў продажу капіталу з'яўляецца крэдытаванне прадпрыемстваў нафтахімічнага комплексу РБ і фінансаванне сумесных беларуска-расійскіх інвестыцыйных праектаў. Але галоўная ўмова — выдзяленне Беларусі крэдыту на суму ў 1 мільярд долараў, паведаміла блізкая да банкаўскіх колаў РБ крыніца.

Другі свежы прыклад абмену актываў на грошы — прапанова Мінска да Ашчадбанка Расіі ўзяць кантрольны пакет нафтаперапрацоўчага прадпрыемства «Нафтан» у якасці закладу па крэдыце ў 1 мільярд долараў. Першапачаткова размова ішла аб актывах «Беларуськалію», але, па словах віцэ-прэм'ера Беларусі Сяргея Румаса, аддаваць у заклад акцыі аднаго з найбольш паспяхоўных беларускіх прадпрыемстваў улады не захачелі. Эксперт Павел Данейка ў сваіх ацэнках гэтых новаўвядзенняў у беларускай эканоміцы стрыманы. «Я пазітыўна ўспрымаю гэтыя крокі. Мяркую, што лепш было б, каб гэта засталася ў дзяржуласнасці і прадпрыемствы б загнуліся? — гаворыць Данейка. — Ці пашырыцца гэтая практыка, пакуль скажаць цяжка, але мяркую, што ў выпадку выстаўлення на падобныя здзелкі прадпрыемстваў нафтахімічнага комплексу без удзелу расійскага ці казахскага капіталаў не абдызнецца».

Раней анансавалася здзелка з Ашчадным банкам РФ на 2 мільярд долараў, але іншыя ўдзельнікі гэтага крэдыту (Deutsche Bank) адмовіліся ад папярэдняй дамовы.

Вывесці агульную лінію ў гэтых пробных і пакуль не завершаных здзелках даволі складана, бо няма выніку, абкатаных тэндэнцый. Эканаміст Леанід Злотнікаў гаворыць, што яму як

аналітыку пакуль што банальна нестае інфармацыі для абагульнення. Але, паводле яго слоў, «практыка расійскіх залогавых аўкцыёнаў так напалохла свет, што чакаць падобнай маштабнасці цяпер у іншых краінах не варта».

Разам з тым Леанід Злотнікаў не адмаўляе варыянту, што па буйных прадпрыемствах могуць быць прынятыя рашэнні ў рэчывы палітычных патрэбаў. «У нас рашэнні прымае адзін чалавек, і буйныя прадпрыемствы могуць быць прапанаваны ў залог з нейкіх асабістых меркаванняў. Думаю, цяпер еўрапейскі капітал не пойдзе ў нашу краіну — не тыя ўмовы; хутчэй, тут можна чакаць кітайскія і расійскія грошы. Канешне ж, ёсць верагоднасць, што людзі каля ўлады пад рознымі шыльдамі будуць імкнуцца завалодаць прыватнымі актывамі, але — падкрэсліваю — пакуль усе развагі ёсць толькі гіпотэзамі», — гаворыць эканаміст.

Што тычыцца згаданых вышэй планаў па прыватызацыі, то сродкі ад продажу дзяржаўнай уласнасці мяркуюцца зрабіць асноўнай крыніцай папаўнення золатавалютных рэзерваў Беларусі ў наступным годзе. Аб гэтым гаворыцца ў праекце «Асноўных напрамкаў грашова-крэдытнай палітыкі Рэспублікі Беларусь на 2012 год». Агульны аб'ём атрыманых ад прыватызацыі сродкаў плануецца на ўзроўні 2,5 мільярда долараў. Сума не надта вялікая, але ў зацверджаным і даступным для азнаямлення плане прыватызацыі прадпрыемствы дробныя і сярэднія.

Асноўныя прыбыткі ад продажу ў прыватную ўласнасць могуць прынесці аб'екты, якія належаць да «фамільнага сэрбра» Беларусі — нафтахімічны комплекс, «Беларуськалій», магістральныя нафтаправоды, аб'екты энергасістэмы. Але продаж, акцыянаванне, заклад гэтых прадпрыемстваў будзе адбывацца па іншых схемах, са старанным адборам патэнцыйных уладальнікаў, што могуць прапанаваць дзяржаве выгоды кантракты, гарантыі і г. д.

▶ КАЛОНКА КАНСТАНЦІНА СКУРАТОВІЧА

КЛЮШКУ НЕ АДДАСЦЬ

Як паведамляюць сродкі масавай інфармацыі, беларускія лядовыя палацы пачалі банкруціцца адзін за адным. У нашых эканамічных умовах гэта азначае — стаць у чаргу за бюджэтнымі сродкамі.

Грошай на аплату электраэнергіі не хапае нават «Мінск-Арэне», што тут ужо казаць пра іншыя палацы, пабудаваныя ў абласных цэнтрах, буйных і не вельмі гарадах. Тут хакей, нават пры наяўнасці прафесійнага клуба, застаецца аматарскім, калі разумець прафесіяналізм як здольнасць клуба зарабляць на гульнёвым працэсе.

У былым СССР акрамя бюджэтнага фінансавання (а што такое бюджэт, як не грошы, сабраныя з усіх, якімі распараджаюцца ўлады?) існавалі так званыя фонды грамадскага спажывання. Прынамсі, з набываў прадпрыемства частка адлічалася на ўтрыманне дзіцячых садкоў, гурткоў самадзейнасці ды інш., што існавалі пры палацах культуры, якія ўтрымліваліся на сродкі прадпрыемства. Таму савецкі чалавек ніколі не атрымліваў столькі, колькі зарабляў. Больш зарабляў, больш плаціў падаткаў, з яго больш адлічвалі ў фонды грамадскага спажывання. А праз гэтыя фонды больш атрымлівалі тыя, хто лічыў такі парадак разумным і натуральным — партыйныя, прафсаюзныя ды камсамольскія функцыянеры, розныя карысныя для ўлады грамадскія дзеячы і арганізацыі.

У фонды грамадскага спажывання адлічэнні рабілі ўсе, а прэферэнцыі атрымлівалі толькі тыя, каму іх лічылі патрэбным даваць. Некалі вельмі знакамітаму генеральнаму дырэктару вельмі знакамітага беларускага завода прапанавалі давесці заводскую каманду да ўзроўню вышэйшай лігі чэмпіянату СССР. Адказ быў нязменны — не хачу пладзіць дармаеады.

Дармаеды ці не — пытанне густу. Калі планавая сацыялістычная эканоміка, заснаваная цалкам на «ручным кіраванні» (ад гэтага вазьму, таму дам, таму нічога не дам) запланавана абрушылася, прадпрыемствы ў мэтах уласнага выжывання пачалі пазбаўляцца ад уласных «грамадскіх фондаў». І не толькі ад іх. Там, дзе прадпрыемствы былі «горадаўтваральнымі», яны ўтрымлівалі не толькі аб'екты ўласнага «сацкультбыта», але ўсю гарадскую інфраструктуру. Цяло гарадскія спажываўцы атрымлівалі ад заводскай ТЭЦ, электрычнасць — ад заводскай падстанцыі, прамысловая каналізацыя была агульнай з гарадскай, грамадскі транспарт падтрымліваў сваё існаванне толькі таму, што людзі ездзілі на працу на роднае прадпрыемства.

Нарэшце, утрыманне спартовых, культурных ды дзіцячых устаноў зрабілася занадта цяжкім для прадпрыемстваў у новых умовах. Амаль для ўсіх сталася неспаспелым утрыманне вытворчых магутнасцяў. Ад іх пазбаўляліся. Амаль усе вытворчыя памяшканні МПАВТ вылічальнай тэхнікі былі здадзены ў арэнду камерцыйным структурам, гадзіннікавы завод «Прамень» здаў у арэнду ўсё, што было можна. А колькі будынкаў, тэхналагічнага абсталявання, аб'ектаў інфраструктуры пайшло на зруйнаванне, так і не знайшоўшы свайго «эфектыўнага гаспадары».

З пачаткам пераходу да рынкавай эканомікі, які прыспешвалі ўсе — прадпрыемствы, урад, спецыяльна створаныя для гэтага інстытуты (прыватызацыі, кіравання дзяржамаёмасцю, антыманапольныя і іншыя) — прадпрыемствы пачалі пазбаўляцца ад сваіх невытворчых актываў, спрабуючы іх ці прадаць, ці здаць у арэнду, ці перадаць на балансы мясцовых тэрытарыяльных органаў. Паціху справа ішла. Для паскарэння не хапала грошай. У каго яны былі, той не хацеў рабіць сумнеўных інвестыцый, а ў жадаючых звычайна грошай не было. У паветры гусцеў дух нажывы, а шляхоў да яго матэрыялізацыі ніхто не ведаў. Дакладней, адны ведалі ды не мелі, іншыя не ведалі, але мелі грошы.

Але, як часта здараецца ў гісторыі, невырашальнае рашэнне прыняў той чалавек, у якога не было ні ведаў, ні грошай. Адна толькі рашучасць усё вырашыць. Прадпрыемствы ён вырашыў «запусціць» насуперак усялякай логіцы (сацыялістычнай і рынкавай) коштам знешніх (палітычна абумоўленых пазык) і мэтанакіраванага перамеркавання сродкаў. Бралі нашмат ахвотней, чым давалі, але былі і такія, хто даваў і ахвотна, і болей за іншых. Мусіць, за адзін толькі дым з фабрычных комінаў, які сведчыў аб перспектывнасці беларускай мадэлі ў сэнсе яднання славянскіх эканомік, яму далі болей грошай, чым беларускі ВУП за некалькі гадоў. Калі ўлічыць, што беларускі чысты экспарт кожны год адмоўны — нашмат болей.

Спартовыя пляцоўкі, лыжаролерныя трасы, стадыёны. А паколькі «Сам» любіў хакей, прыярытэты былі яму і дадзены. Не ў найпростым варыянце, калі домакіраўніцтва абавязкова ставілі просценькія «каробкі» ды залівалі лёд, а ў выглядзе палацаў. Каб народ карыстаўся і цаніў.

І нельга казаць услед Мікалаю Озераву, што такі хакей нам не патрэбны. Бо дзіцячыя каманды «бюджэтнага класа» на існаванне маюць усе правы. Тым больш, што плата за карыстанне пляцоўкамі, як кажуць амаль усе, насамрэч невысокая і большасці бацькоў даступная. Адзінае прычанне — гэта даступнасць забяспечваецца вельмі вялікімі бюджэтнымі выдаткамі, што ўрэшце робіць фінансаванне лядовых палацаў звычайнай «барскай» прыхамаццю. Вырасшы, што павінна ўсё быць як у Еўропе і «лучше, чем в России» — і баста!

Узяў аднойчы ключку ў рукі, і нікому не аддаць. Пакуль на каньках стаяць зможа.

ГРАМАДСТВА

▶ ПРАБЛЕМА

КАМУ СПРАВА
ДА МАЛАДЫХ ІНВАЛІДАЎ?

Таццяна ШАПУЦЬКА

«Гутэн таг», — радасна сустракаюць мяне ў калідоры інтэрната «Адкрытыя дзверы» выхаванцы «Беларускай асацыяцыі дапамогі дзецям-інвалідам і маладым інвалідам». Аказваецца, увечары да іх мусіць прыехаць госць з Германіі, з якім мяне і пабыталі. Даведаўшыся, што я не маю нямецкіх каранёў, выхаванцы тым не менш ветліва запрашаюць на супольную вячэру. Для іх гэта не проста прыём ежы, а паўнаважны адукацыйны занятак.

На вячэру — бульбяное пюрэ, запечаная ў жароўні курыца і сок. Элементарны рэцэпт курыцы падказала выкладчыца Ірына Шавель — раскласці на бяле соль, пакласці на яе цэлую курку — і ў жароўню. Смачна, карысна і, галоўнае, проста ў прыгатаванні для навучэнцаў, якія ўсе справы па хатняй гаспадарцы робяць самастойна. Выхавацелькі могуць падказаць на словах, а вось рабіць нешта за выхаванцаў ім не пажадана. «Я не магу падаць бляху

— я мушу сказаць, дзе яе знайсці. Я не магу дапамагчы абабраць бульбу — толькі даць парадку, як акуратна зняць шалупіны, каб не парэзацца. Такія ўмовы нашага праекта «Крок да самастойнасці». Дзеткі вучацца рабіць хатнія справы, якім іх не навучалі дома: гатаваць, прыбіраць, прасваць», — распавядае выкладчыца Любоў Каменева.

«Дзеткі» — гэта 29-гадовы Саша, 24-гадовы Лёша, 22-гадо-

вая Даша і 21-гадовая Дзіна. Яны ўчатырох будуць жыць у інтэрнаце (дзе з'яднаныя кватэры ў мікрараёне «Паўднёвы Запад» у Мінску) на працягу 3-х месяцаў. Праўда, не ўсім хапае гэтага тэрміну, каб засвоіць асноўныя навыкі самастойнага жыцця — напрыклад, Саша праходзіць курс другі раз.

Час ад часу размова перапыняецца просьбамі хлопцаў пра паўторную порцыю курыцы. Дзяўчаты ахвотна дзеляцца прысмакамі — заслужылі! «Усё па чарзе — учора мы з Дзінай гатавалі, а хлопцы прыбіралі. Сёння вячэру зладзілі хлопцы, затое наша чарга прыбіраць», — распавядае Даша, якая паралельна просіць хлопцаў даць ёй рэцэпт. Юнакі не губляюцца, і просяць узамен рэцэпт учорашняга плову, які гатавалі дзяўчаты. Будзе чым пахваліцца на выходных бацькам!

Правілы ўдзелу ў курсе «Крок да самастойнасці» строгія: мець не менш за 18 гадоў, штодня працаваць у майстэрнях, дабірацца да працы і назад самастойна на грамадскім транспарце. Формы інваліднасці ў навучэнцаў не цяжкія: 2-я і 3-я ступені. Людзі з такімі ступенямі інваліднасці часта жывуць асобна ад апекуноў, працуюць, ствараюць сем'і, нараджаюць і выхоўваюць дзяцей.

Ірына Шавель тлумачыць, што часта здольныя маладыя людзі не могуць рабіць простыя рэчы па хатняй гаспадарцы праз пасіўную пазіцыю бацькоў: «Бывае, што бацькам прасцей самім схадзіць у краму, прыгатаваць ежу ды прыбрацца, чым штодня навучаць гэтаму сваіх хворых дзяцей. Але ж гэта прыводзіць да таго, што дзіця назаўжды застаецца прывязаным да апекуна, не можа абслугоўваць сябе самастойна».

Пасля вячэры дзяўчаты прыбіраюць: Дзіна мые посуд, Даша яго выпірае рушніком. «Дзіна, ты забыла ўключыць гарачую ваду», — робіць заўвагу Любоў Каменева, падсунуўшы руку пад струменьчык вады. На пліце, дз-

вях ваннай і прыбіральні вісяць разнастайныя малонкі-разметкі, каб навучэнцам было прасцей арыентавацца. Напрыклад, некаторыя юнакі не могуць адрозніць канфоркі пліты па традыцыйных азначэннях на ёй, таму кожная канфорка дадаткова пазначаная геаметрычнай фігуркай.

Павячэраўшы, хлопцы ідуць адпачываць у свой пакой, дзяўчаты тэлефануюць дадому і слухаюць музыку. У агульнай гасцінай стаіць велізарны музычны цэнтр, тэлевізар, DVD-плэер. «Учора мы цэлы вечар глязелі мультык пра рэйнжараў, рагаталі да ўпаду», — дзеляцца Даша. «Часам тут бываюць цэлыя дыскатэкі! А якія святкаванні мы ладзім на дні народзінаў ці Каляды!» — дадае выкладчыца Любоў, якая ў мінулым годзе на снежаньскія святы была Дзедам Марозам. Дзяўчаты абмяркоўваюць заўтрашнія справы па гаспадарцы, ад якіх ніяк не ўхіліцца — у пакойчыку на дошцы прымацаваны графік абавязкаў для ўсіх навучэнцаў. Расклад будніх дзён прыкладна аднолькавы: пад'ём а 7 раніцы, прыгатаванне сняданка, пасля — на працу (там жа і абед), у інтэрнат вяртаюцца ля 17 гадзіны вечара, потым гатуець вячэру і прыбіраюць у кватэры. Адна з самых складаных справаў — набыццё прадуктаў.

«Нашы дзеткі амаль не ўмеюць лічыць грошы, іх могуць надурьць у любой краме. Канешне, падчас навучання мы з імі ходзім у краму, а калі яны будуць жыць самастойна? Апошнім разам хадзіла ў краму з Лёшам. Гляджу, а ён выбірае самыя танныя прадукты. Пытаюся, чаго ж так? Можаш браць і даражэйшыя, а ён адказвае, што яго прывучылі купляць самае таннае», — распавядае Любоў Каменева. У чацвер у інтэрнат, як правіла, прыходзяць госці — бацькі, знаёмцы, выпускнікі.

Дарэчы, на сцены ў калідорчыку вісяць фотаздымкі ўсіх «дзетак», якія ўжо прайшлі курс. Пяць дзён на тыдзень выхаванцы

праводзяць у інтэрнаце, а на выхадныя едуць дадому адпачываць. Дзіна ў суботу і нядзелю ўвесь час праводзіць з сябрамі, у Сашы адпачынак незвычайны — на выходных з каханай дзяўчынай, таксама былой навучэнкай курса (дзе яны і пазнаёміліся), ён шмат катаецца на новых швейцарскіх электрычках «Гарадскія лініі». «Дык дорага ж!» — «А нам праезд бясплатны. Усе кандуктаркі ўжо ведаюць нас». Аднойчы з Сашам здарыўся смешны выпадак — заклінула дзверы ў прыбіральні ў вагоне. Ягонае сяброўка праявіла надзвычайную кемлівасць — націснула пімпачку SOS і выклікала на дапамогу машыніста.

Усе навучэнцы працуюць у адмысловых майстэрнях. Лёша і Саша вырабляюць драўляныя статуэткі пры царкве Ефрасінні Полацкай (вул. Прыгыцькага). Лёша па формах выразае з дрэва анёлкаў, дрэўцы, разнастайных жывёлак — дзіцячыя цацкі, а Саша іх расфарбоўвае. За месяц штодзённай працы хлопцы атрымваюць сімвалічную плату — каля 20 тысяч беларускіх рублёў. Саша дадаткова ўладкаваўся дыспетчарам грамадскага транспарту, а вось Лёша пашчасціла менш — у яго 2-я непрацоўная група інваліднасці, ён прызнаны недзеяздольным, таму афіцыйна працаваць нідзе не можа.

Дзяўчаты займаюцца ў майстэрні «АртІдэя» (вул. Рабкораўская), якую называюць проста «На Рабкораўскай». Дзіна і Даша пакуль што толькі вучацца плесці аб'ёмныя фігуркі з бісеру, а таму платы не атрымваюць, жывуць на пенсію па інваліднасці. Да прыкладу, у Дзіны, якая, як і Лёша, мае 2-ю непрацоўную групу інваліднасці, пенсія складае 500 тысяч беларускіх рублёў. Даша мае 3-ю працоўную групу, але пакуль што афіцыйнай працы знайсці не можа: «Нагаварыла тут адна, што ў мяне ў 2004 годзе была эпілепія, дык нікуды браць не хочучы, усе ўжо ведаюць», — кола патэнцыйных прадаўцаў у людзей з абмежаванасцямі вузкае, а таму дзяўчына злуецца на знаёмую, якая так яе падставіла.

У Сашы пенсія прыкладна аднолькавая з Дашынай — 550 тысяч беларускіх рублёў, а вось Лёша сваю пенсію называе адмаўляецца: «На ўсё хапае! Усё адно, нікому да нас няма справы», — нечакана злосна выпальвае хлопец. Як мінімум бліжэйшыя тры месяцы справа да яго будзе чыварным выхавацелькам, якія пазменна штодня працуюць і нават ночаць з «дзеткамі».

Любоў Каменева распавядае, што ўжо ёсць набор і на ясну — магчыма, апошні. Праект прадугледжвае, што ў будучым фундаваць курс «Крок да самастойнасці» мусіць беларуская дзяржава — маўляў, трэба проста паказаць чыноўнікам, як важна прывучаць маладых інвалідаў да самастойнага жыцця, і перадаць справу ў іх рукі. Любоў Каменева сумняваецца, што так станецца: «Мы перыядычна запрашаем прадстаўнікоў Міністэрства працы і сацыяльнай абароны да нас на заняткі, але пакуль я не бачу перспектывы ў падтрымцы праекта з боку беларускай дзяржавы».

Па маімі развітанні з Дзінай, Дашай, Лёшам, Сашам і іх часовымі «апекунамі» Ірынай Шавель і Любоў Каменевай гучыць званок у дзверы — нарэшце дабраўся госць з Германіі. Гутэн таг!

▶ СТАТЫСТЫКА

50 ТЫСЯЧ ШТОГОД

У Беларусі колькасць інвалідаў, якія стаяць на ўліку ў органах па працы, занятасці і сацыяльнай абароны, складае больш за 600 тысяч чалавек — прыкладна 6% да ўсяго насельніцтва краіны.

Найбольшая колькасць інвалідаў сярод рэгіёнаў краіны налічваецца ў Мінску (каля 150 тысяч чалавек). У агульнай колькасці інвалідаў прыкладна 80 тысяч чалавек маюць першую групу інваліднасці, 330 тысяч — другую, каля 200 тысяч — трэцюю. У краіне налічваецца больш за 30 тысяч інвалідаў ва ўзросце да 18 гадоў.

Лічба ў 5-7% колькасці людзей, што маюць фізічныя адхіленні (інваліднасць), прыкладна аднолькавая для большасці краін. Так, у Расіі налічваецца каля 11 мільянаў інвалідаў, што складае каля 7% насельніцтва, ва Украіне — 3 мільёна (каля 6%). Сярод краін ЕС найбольшая колькасць інвалідаў у Эстоніі, тут каля 8 працэнтаў насельніцтва атрымліваюць сацыяльную дапамогу з прычыны інваліднасці.

Штогод колькасць інвалідаў у Беларусі павялічваецца прыкладна на 50 тысяч чалавек.

25 ЛІСТАПАДА, ПЯТНІЦА

06.00, 07.05, 07.35, 08.10, 08.35 Д о б р а й
раніца, Беларусь!

07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.55
Навіны.

07.30, 08.30 Дзелавое жыццё.

09.10 Дэтэктыўны серыял «Жыццё і пры-
годы Мішкі Япончыка» (Расія).

10.10 Вострасюжэтны серыял «Знахар».

11.05 Дэтэктыўны серыял «Атрад» (Расія-
Украіна). 1-я серыя.

12.10 Сфера інтэрасаў.

12.35 «Святло Караткевіча». Дакументаль-
ны фільм («Беларусьфільм»).

13.00 Серыял «Доктар Хаўс-6» (ЗША).

14.00 Дакументальна-біяграфічны цыкл
«Мая праўда» (Украіна).

15.10, 19.15 Навіны рэгіёна.

15.25 Актуальнае інтэрв'ю.

15.40 Фартыфікацыя.

16.20 Мастацка-публіцыстычны фільм
«Эпоха. Падзеі і людзі».

17.00 Вострасюжэтны серыял «Знахар».

18.00 Дэтэктыўны серыял «Атрад» (Расія-
Украіна). 2-я серыя.

19.30 «Зона Х». Вынікі тыдня.

19.55 Дэтэктыўны серыял «Жыццё і пры-
годы Мішкі Япончыка» (Расія).

21.00 Панарама.

21.45, 02.15 Дзень спорту.

22.00 Актуальнае інтэрв'ю.

22.10 Баявік «Геймер» (ЗША).

00.15 Фантастычны трылер «Імга» (ЗША).

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30
Нашы навіны.

06.10 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».

09.10 «Жыць здорава!».

10.20 «Зразумець. Прабачыць».

11.05 Навіны спорту.

11.10 «Закінуты свет». Шматсерыйны
фільм. Заключная серыя.

12.00 Шматсерыйны фільм «Фурцава».

13.05 Навіны спорту.

13.10 «Хачу ведаць».

13.40 «Кантрольны закуп».

14.10 «Модны прысуд».

15.10 «Заручальны пярэсцёнак». Шматсе-
рыйны фільм.

16.10 Навіны спорту.

16.15 «Участковы дэтэктыў».

16.55 «Давай пажэнімся!».

18.15 Навіны спорту.

18.20 «Чакай мяне». Беларусь.

19.00 «Поле цудаў».

20.00 Час.

21.00 Навіны спорту.

21.05 Фільм «Бандыткі».

22.45 АНТ прадстаўляе: «Што? Дзе? Калі?»
у Беларусі.

00.00 «Наша Белараша».

00.35 Трылер «Паляўнічыя за розумам».

02.20 Начны навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30
«24 гадзіны».

06.10 «Міншчына».

06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».

07.40 «СТБ-спорт».

08.30 «Аўтапанарама».

08.50 Фільм «Загадка Сфінкса». Канада -
Вялікабрытанія, 2008 г.

10.40 «Ашуканцы».

11.40 «Званая вясера».

12.35 «Агонь каханя». Серыял.

13.50 «Турысты». Гумарыстычны серыял.

14.40 «Пятроўка, 38. Каманда Пятроўска-
га». Серыял.

15.35 «Апошні сакрэт Майстры». Серыял.

16.50 «Добры дзень, доктар».

17.20 «Міншчына».

17.30 «Званая вясера».

18.30 Ток-шоў «Такі лёс».

20.00 «Сталічныя падрабязнасці».

20.10 «СТБ-спорт».

20.15 «Добры вечар, маляня».

20.35 Фільм «Рэстаран спадара Сэптыма».
Францыя, 1966 г.

22.55 «СТБ-спорт».

23.00 «Гарачы лёд».

23.30 «Расійскія pokerныя турніры».

00.20 Фільм «Калядны катэдж». ЗША - Ка-
нада, 2008 г.

07.00 Раніца.

09.00 Тэлебарометр.

09.05 Дакументальна-пазнавальны серы-
ял «Бітвы дыназаўраў» (ЗША).

10.00 Час футболу.

10.45 Ясі і худзей.

11.20 Школа рамонту.

12.30 Цела чалавека.

13.10 Страсці па культуры.

13.50 Серыял «Ты маё жыццё».

14.50 Мультсерыял «Гара самацвэтаў».

15.25 Нянужны глобус.

15.50 Дакументальна-пазнавальны серы-
ял «Бітвы дыназаўраў» (ЗША).

16.50 Бітва экстрасэнсаў.

17.55 Серыял «Ты маё жыццё».

18.55 Хакей. КХЛ.

21.05 Калыханка.

21.20 Тэлебарометр.

21.25 КЕНО.

21.30 Бітва экстрасэнсаў.

22.40 Рэпарцёр «Беларускай часіны».

23.30 Прыгодніцкі баявік «Паляванне Хан-
та» (ЗША-Харватыя-Боснія і Герцагавіна).

07.00 «Раніца Расіі».

10.05 Тэлесерыял «Маршрут літасці».

11.00 Весткі.

11.30 «Кулагін і партнёры».

12.00 Тэлесерыял «Пілот міжнародных
авіяліній».

13.50 Навіны - Беларусь.

14.00 Весткі.

14.30 «Аб самым галоўным». Ток-шоў.

15.25 «З новай хатай!». Ток-шоў.

16.20 «Кулагін і партнёры».

16.50 Навіны - Беларусь.

17.00 Весткі.

17.30 Весткі. Дзяжурная частка.

17.45 Тэлесерыял «Сёстры па крыві».

18.50 «Ефрасіння. Працяг». Тэлесерыял.

19.50 Навіны - Беларусь.

20.00 Весткі.

20.30 «Прамы эфір».

21.35 Прэм'ера. «Юрмала - 2011». Фэст
гумарыстычных праграм.

23.30 Навіны - Беларусь.

23.40 Прэм'ера. Фільм «Сяброўкі». 2010 г.

06.00 Інфармацыйны канал «НТВ раніцаў».

08.35 «І зноў добры дзень!».

09.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».

10.00 Сёння.

10.20 «Вочная стаўка».

11.10 «Да суду».

12.05 «Суд прысяжных».

13.00 Сёння.

13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вер-
дыкт».

14.25 «Цэнтр дапамогі «Анастасія».

15.10 «Прафесія-рэпарцёр».

15.40 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».

16.00 Сёння.

16.25 «Пракурорская праверка».

17.40 «Гаворым і паказваем». Ток-шоў.

18.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».

19.00 Сёння.

19.35 Серыял «Вуліцы пабітых ліхтароў».

21.25 Прэм'ера. «Незвычайны канцэрт».

22.35 «Казнакрады».

23.25 Баявік «Бяспрэчны-2».

10.30 Вось дык так!!!

10.45, 15.00, 18.00 Санкавы спорт. Кубак
свету. Агляд сезону.

11.15 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Жанчы-
ны. 4x5 км. Эстафета.

12.15 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Мужчы-
ны. 4x10 км. Эстафета.

13.30 Live. Лыжныя гонкі. Кубак свету.
Мужчыны/жанчыны. Спрынт класічным
стылем.

15.30 Live. Лыжнае дваяборства. Кубак
свету. HS 142.

16.15 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Мужчы-
ны/жанчыны. Спрынт класічным стылем.

17.15 Live. Лыжнае дваяборства. Кубак
свету.

18.30 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Мужчы-
ны/жанчыны. Спрынт класічным стылем.

19.00 Скаркі на лыжах з трампліна. Кубак
свету. HS 142. Кваліфікацыя.

20.00 Фігурнае катанне. Гран-пры «Кубак
Расіі». Пары. Кароткая праграма (Расія).

21.00 Конны спорт. Агляд тыдня. Часопіс.

21.30 Конны спорт. Агляд тыдня. Часопіс.

22.00, 22.30 Цімберспорт. Чэмпіят свету.
Нідэрланды.

23.00 Live. Бокс.

01.00 Покер. Каны (Францыя).

02.00 Аўтаспорт. Акадэмія GT. Часопіс.

02.15 Скаркі на лыжах з трампліна. Кубак
свету. HS 142. Кваліфікацыя.

03.15 Вось дык так!!!

07.00 Аб'ектыў.

07.25 Гарачы каментар.

07.35 Басанож па свеце.

08.00 «Таямніца крэпасці шыфраў», тэле-
серыял: 2 серыя.

08.45 Рэпартёр (інфармацыйна-публіцыс-
тычная праграма).

09.10 «Сонечная дзіда», серыял: 13 серыя.

09.40 «Еўрогахх».

10.10 «Па кім маўчыць звон?», дак. фільм,
2008 г., Беларусь.

10.35 Незвычайнае жыццё звычайных
людзей: «Георгі і матылі», дак. фільм, 2004
г., Балгарыя-Канада-Фінляндыя-Галан-
дыя-Нарвегія-Брытанія.

11.35 Эксперт.

12.00 Басанож па свеце.

12.25 «Новенькая», дэтэктыўны серыял: 9
серыя.

13.10 «Еўрогахх» (тэлечасопіс каналу
«Нямейска хваля»).

13.40 «Сонечная дзіда», серыял: 13 серыя.

14.10 «Па кім маўчыць звон?», дак. фільм,
2008 г., Беларусь.

14.35 «Таямніца крэпасці шыфраў», тэле-
серыял: 2 серыя.

15.25 Рэпартёр (інфармацыйна-публіцыс-
тычная праграма).

15.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).

16.00 Незвычайнае жыццё звычайных
людзей: «Георгі і матылі», дак. фільм, 2004
г., Балгарыя-Канада-Фінляндыя-Галан-
дыя-Нарвегія-Брытанія.

17.00 «Між намі, бусламі», мультсерыял
для дзяцей: 12 серыя.

17.25 Гісторыя пад знакам Пагоні.

17.30 Кулінарныя падарожжы Робэрта
Макловіча.

18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).

18.05 «Новенькая», дэтэктыўны серыял: 9
серыя.

18.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).

19.05 Без рэтушы: «Дэструктыўная аргани-
зацыя», рэпартаж, 2010 г., Беларусь.

19.30 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).

19.40 Гарачы каментар.

19.50 Калыханка для самых маленькіх.

20.00 Еўропа сёння.

20.30 Невядомая Беларусь: «Пастка для
праэздэнта», дак. фільм, 2011 г., Беларусь.

21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).

21.25 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыс-
тычная праграма).

21.50 Форум (ток-шоу): Як жыць далей?
Крызіс і мы.

22.35 «Цудоўны дзень», маст. фільм, 2005
г., Польшча.

00.10 Вагон.

00.15 Аб'ектыў.

00.40 Гарачы каментар.

26 ЛІСТАПАДА, СУБОТА

06.35 Існасць.

07.00 Добрай раніцы, Беларусь!

09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.

09.10 Ранішня хвала.

09.45 Скрынка перадач.

10.20 Культурныя людзі.

10.55 Сериал па выходных. Меладрама
«Усе золата свету...» (Расія). 3-я серыя.

12.10 Сямейная меладрама «Дзеці Дон-
Кіхота» (СССР).

13.45 Тэлефільм «Французскія балы».

14.15 Вакол планеты.

15.10 Навіны рэгіёна.

15.30 «Зона Х». Вынікі тыдня.

16.00 Музычны фільм «Слава» (ЗША).

18.00 Ваша лато.

18.45 Латарэя «Пяцёрка».

19.15 «Славянскі базар-2011».

21.00 Панарама.

21.50 Містычны баявік «Саламон Кейн»
(Францыя-Вялікабрытанія-Чэхія).

23.40 Канцэрт «Залаты грамафон»
(2008 г.).

01.55 Дзень спорту.

07.00 «Суботняя раніца».

08.00, 09.00 Нашы навіны.

09.05 «Мая жонка мяне прычаравала».
Шматсерыйны фільм.

09.45 «Здароў».

10.30 «Смак».

11.10 «Разумніцы і разумнікі».

12.00 «Аляксандр Маслякоў. 70-не жарт,
50-з жартам».

13.00 Хвіліна славы. Лепшае.

16.00 Нашы навіны (з субтытрамі).

16.15 Навіны спорту.

16.20 Прэм'ера. «Высоцкі. «Дзесьці ў чу-
жой незнаёмай ночы...».

17.20 Прэм'ера. «Адмысловае заданне».

18.40 «Адзін супраць усіх».

19.25 Прэм'ера АНТ: «Фактар смеху».

20.30 Нашы навіны.

21.00 Навіны спорту.

21.05 Прэм'ера. «Балеро».

22.45 «Празжэтарперысхілтан».

23.25 «Што? Дзе? Калі?».

00.35 Баявік «Паміж жыццём і смерцю».

07.15 «Салдаты. Дзембельскі альбом».
Серыял.

09.00 «Жанчыны ХХ стагоддзя».

09.30 «Чыстая праца».

10.20 «Мінск і мінчане».

10.55 Фільм «Рэстаран спадара Сэптыма».
Францыя, 1966 г.

12.35 «Прыгоды дылетанта».

13.10 Фільм «Чалавек з бульвару Капуцы-
наў». СССР, 1987 г.

15.00 СТБ прадстаўляе: 1/2 фіналу Вышэй-
шай лігі КВЗ Беларусі.

16.30 «24 гадзіны».

16.45 «Наша справа».

17.00 «Вялікі горад».

17.40 Фільм «Раман «Alla Russa». Расія -
Беларусь, 1994 г.

19.30 «24 гадзіны».

20.00 «СТБ-спорт».

20.10 Фільм «Мільянер з трушчоб». Вя-
лікабрытанія, 2008 г.

22.25 «Зорны рынг».

23.40 «Покер двубой».

00.30 Міжнародны турнір па грэка-рымскай
барацьбе.

07.40 Кмедыя «Тыя, што не паддаюцца»
(СССР).

09.10 Дабравест.

09.35 Мір вашай хаце.

09.45 Пра мастацтва.

10.15 Жансавет.

10.55 Ясі і худзей.

11.30 Школа рамонту.

12.40 Інтуіцыя.

13.45 Серыял «Маргоша» (Расія).

17.55 Футбол. Чэмпіятат Англіі. Манчэстэр
Юнайтэд - Ньюкасл. Прамая трансляцыя.

19.55 Кмедыя «Тыя, што не паддаюцца»
(СССР).

21.25 КЕНО.

21.30 Бітва экстрасэнсаў.

22.40 Паліцэйская кмедыя «Голы пісталет:
3 архіваў паліцыі» (ЗША).

00.15 Гандбол. Кубак уладальнікаў кубкаў.

07.00 Фільм «Развітанне славянкі».

08.30 Фільм «Сяброўкі», 2010 г.

10.25 «Ранішня пошта».

11.00 Весткі.

11.15 «Выбары 2011. Дэбаты».

12.25 «Каралева тыграў». Маргарыта Назар-
рава.

13.25 «Відавочнае-неверагоднае».

14.00 Весткі.

14.15 «Сумленны дэтэктыў». Аўтарская
праграма Эдуарда Пятрова.

14.45 «Вялікія імёны Вялікага».

15.15 Фільм «Калі дрэвы былі вялікімі».

17.10 «Суботні вечар».

19.00 «Карціна свету».

19.55 Надвор'е на тыдзень.

20.00 Весткі ў суботу.

20.40 Фільм «Багатая Маша», 2010 г.

00.05 Фільм «Журботная дама чарвякоў».

07.35 «Агляд».

08.00 Сёння.

08.20 «Медыцынскія таямніцы».

08.50 «Акадэмія прыгажосці».

09.25 «Гатуем».

10.00 Сёння.

10.20 «Галоўная дарога».

10.55 «Кулінарны паядынак».

11.55 «Кватэрнае пытанне».

13.00 Сёння.

13.20 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Да-
рожны патруль-4».

15.10 «Жаночы погляд».

16.00 Сёння.

16.20 «Таямнічая Расія».

17.15 «Вочная стаўка».

18.15 «Надзвычайнае здарэнне. Расследа-
ванне».

18.30 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».

19.00 Сёння.

19.30 «Прафесія-рэпарцёр».

20.00 «Праграма Максімум».

21.05 «Рускія сенсацыі». Інфармацыйны
дэтэктыў.

22.05 «Ты не паверыш!».

23.05 «Апошнія слова».

00.05 Драматычны трылер «Напроста».

10.30 Скаркі на лыжах з трампліна. Кубак
свету. HS 142. Кваліфікацыя.

11.30 Live. Лыжнае дваяборства. Кубак
свету. HS 142.

12.15 Live. Санкавы спорт. Кубак свету.
Жанчыны. Спраба 1.

13.00 Live. Лыжныя гонкі. Кубак свету.
Жанчыны. 5 км. Вольны стыль.

13.45 Live. Санкавы спорт. Кубак свету.
Жанчыны. Спраба 2.

14.30 Live. Лыжныя гонкі. Кубак свету.
Мужчыны. 10 км. Вольны стыль.

15.30 Скаркі на лыжах з трампліна. Кубак
свету. HS 142. Кваліфікацыя (Фінляндыя).

16.15 Live. Лыжнае дваяборства. Кубак
свету. Куусама (Фінляндыя).

17.00 Live. Скаркі на лыжах з трампліна. HS
142. Камандны спаборніцтва (Фінляндыя).

18.45 Live. Фігурнае катанне. Гран-пры
«Кубак Расіі». Адвольны танец (Расія).

19.45 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Жанчы-
ны. 5 км. Вольны стыль (Фінляндыя).

20.15 Live. Горныя лыжы. Кубак свету. Жан-
чыны. Слалам-гігант. Аспен (ЗША). Спраба 1.

21.15 Live. Горныя лыжы. Кубак свету.
Мужчыны. Хуткасны спуск.

23.00 Live. Горныя лыжы. Кубак свету. Жан-
чыны. Слалам-гігант. Аспен (ЗША). Спраба 1.

00.15 Конны спорт. Турнір Global
Champions Tour.

01.30 Баявыя мастацтвы. Байцоўскі клуб.
Румынія. Фінал.

03.00 Скаркі на лыжах з трампліна. Кубак
свету. HS 142. Кваліфікацыя (Фінляндыя).

07.00 Аб'ектыў.

07.25 Гарачы каментар.

07.35 «Новенькая», дэтэктыўны серыял:
9 серыя.

08.20 «Між намі, бусламі», мультсерыял
для дзяцей: 12 серыя.

08.45 Калыханка для самых маленькіх.

09.15 Невядомая Беларусь: «Пастка для
праэздэнта», дак. фільм, 2011 г., Беларусь.

09.45 Еўропа сёння.

10.10 ПраСвет.

10.35 Кулінарныя падарожжы Робэрта
Макловіча.

11.05 Форум: Як жыць далей? Крызіс і мы.

11.50 Вагон.

11.55 «Між намі, бусламі», мультсерыял
для дзяцей: 12 серыя.

12.20 Калыханка для самых маленькіх.

12.50 Невядомая Беларусь: «Пастка для
праэздэнта», дак. фільм, 2011 г., Беларусь.

13.20 Еўропа сёння.

13.50 ПраСвет.

14.10 Кулінарныя падарожжы Робэрта
Макловіча.

14.40 «Цудоўны дзень», маст. фільм, 2005
г., Польшча.</

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

10

27 ЛІСТАПАДА, НАДЗЕЛЯ

06.20 Канцэрт «Залаты грамафон» (2008 г.).
 08.30 Усё як мае быць!
 09.00, 12.00, 15.00 Навіны.
 09.10 Арсенал.
 09.40 «Медычныя таямніцы».
 10.20 Да цешчы на бліны.
 10.55 Серыял «Усё золата свету...» (Расія). 4-я серыя, заключная.
 12.10 Меладрама «Мой ласкавы і пшчотны звер» (СССР).
 14.15 Клуб рэдактараў.
 15.10 Навіны рэгіёна.
 15.30 Тэлефільм АТН «Заслаўскімі пуцявінам» цыклу «Зямля беларуская».
 15.45 Дак. серыял «У пошуках скарбаў».
 16.40 Дак. цыкл «Зорнае жыццё».
 17.40 Цыкл тэлеперадач «Дыялогі аб цывілізацыі».
 18.15 Суперлато.
 19.05 Камедыя «Мая супербылая» (ЗША).
 21.00 У цэнтры ўвагі.
 21.55 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА.
 22.30 Трылер «Кілер» (ЗША).
 00.20 Камедыя «Пагаворым пра сэкс» (ЗША-Канада-Францыя).

07.00 «Надзельная раница».
 08.00, 09.00 Нашы навіны.
 09.05 Надзельная пропаведзь (з субтытрамі).
 09.20 «Мая жонка мяне прычаравала». Шматсерыйны фільм.
 09.55 «Шалапутныя нататкі».
 10.15 Пакуль усе дома.
 11.10 Фазэнда.
 11.45 АНТ прадстаўляе: «Брэйн-рынг».
 12.45 Новы «Ералаш».
 13.30 «Вялікая розніца».
 16.00 Нашы навіны (з субтытрамі).
 16.15 Навіны спорту.
 16.20 Асяроддзе пасялення.
 17.25 «Эстрадны кактэйль».
 18.40 АНТ прадстаўляе: «Бітва тытанаў».

20.00 Контуры.
 21.05 «Дыханне планеты».
 21.40 Здабытак Рэспублікі.
 00.10 «Yesterday Live».
 01.10 Прэм'ера. «Чырвоная зорка».

07.15 «Салдаты. Дзембельскі альбом». Серыял.
 09.00 «Аўтапанарама».
 09.30 «Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае».
 10.20 «Вялікі сняданак».
 11.00 Фільм «Мільянер з трушчоб». Вялікабрытанія, 2008 г.
 13.20 «Добры дзень, доктар».
 13.55 Чэмпіянат Рэспублікі Беларусь па футболе. Прамая трансляцыя.
 15.50 Ток-шоў «Такі лёс».
 16.30 «24 гадзіны».
 16.50 «Праўда».
 17.30 Канцэрт М. Задорнава.
 19.00 «Аўтапанарама».
 19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
 20.40 Фільм «Аднойчы ў Амерыцы». ЗША - Італія, 1984 г.
 00.50 Прафесійны бокс.
 01.50 «Чаркізона. Аднаразовыя людзі». Серыял.

07.55 Камедыя «Дайце кнігу скаргаў» (СССР).
 09.35 Размова са святаром.
 09.45 Прыступкі Веры.
 10.00 Цела чалавека.
 10.40 Ясі і худзей.
 11.15 Школа рамонту.
 12.20 Інтуіцыя.
 13.30 Серыял «Маргоша» (Расія).
 16.35 Кінаспробы.
 17.10 Камедыя «Дайце кнігу скаргаў» (СССР).
 18.55 Футбол. Чэмпіянат Англіі. Ліверпуль - Манчэстэр Сіці. Прамая трансляцыя.
 21.00 Спортлато 5 з 36.

21.05 КЕНО.
 21.10 Навіны надвор'я.
 21.45 Драма «Імаджынарыум доктара Парнаса» (Вялікабрытанія-Францыя-Канада).
 00.00 Баявік «Бітва ля Чырвонай скалы» (Кітай).

07.00 «ХА». Маленькія комедыі.
 07.25 Мультифільмы.
 07.40 Фільм «Багатая Маша». 2010 г.
 11.00 Весткі.
 11.15 «Сам сабе рэжысёр».
 12.05 Фільм «Арыфметыка каханья».
 13.35 «Смехапанарама».
 14.00 Весткі.
 14.15 «З новай хатай!».
 14.45 «Гарадок». Дайджэст. Забаўляльная праграма.
 15.15 «Просты няпросты Сяргей Ніканенка».
 16.05 Камедыя «Дрэсіроўшчыца тыграў».
 17.55 Прэм'ера. «Смяяцца дазваляецца». Гумарыстычная праграма.
 20.00 Весткі тыдня.
 21.05 Прэм'ера - 2011. «Стылягі-шоў».
 23.00 «Адмысловы карэспандэнт».
 00.05 Прэм'ера. Фільм «Крылы анёла».

07.30 «У зоне адмысловай рызыкі».
 08.00 Сёння.
 08.20 «Першая перадача».
 08.45 «Іх норавы».
 09.20 «Амо дома!».
 10.00 Сёння.
 10.20 «Выратавальнікі».
 10.55 «Дачны адказ».
 12.00 «Развод па-руску».
 13.00 Сёння.
 13.20 Серыял «Дарожны патруль-4».
 15.05 «ГРУ. Таямніцы ваеннай выведкі».
 16.00 Сёння.
 16.25 «Следства вялі...».
 17.25 «І зноў добры дзень».
 18.30 «Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».

19.00 «Сёння. Выніковая праграма».
 20.00 «Чыстасардэчнае прызнанне».
 20.50 «Цэнтральнае тэлебачанне».
 21.55 «Аляксандр Буйноў. Сповідзь назло смерці».
 22.55 «Нтвшнікі».
 23.55 Вострасюжэтны фільм «Пытанне гонару».

10.30 Скачкі на лыжах з трампліна. HS 142. Камандныя спаборніцтвы. Куусама (Фінляндыя).
 12.00 Live. Санкавы спорт. Кубак свету. Мужчыны. Спроба 1.
 13.00 Live. Лыжныя гонкі. Кубак свету. Жанчыны. 10 км. Класічны стыль. Куусама (Фінляндыя).
 14.00 Live. Лыжныя гонкі. Кубак свету. Мужчыны. 15 км. Класічны стыль. Куусама (Фінляндыя).
 15.15 Live. Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету. HS 142. Куусама (Фінляндыя).
 16.00 Live. Фігурнае катанне. Гран-пры «Кубак Расіі». Паказальны выступ. Масква (Расія).
 19.00 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Мужчыны. 15 км. Класічны стыль. Куусама (Фінляндыя).
 19.45 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Жанчыны. 10 км. Класічны стыль. Куусама (Фінляндыя).
 20.15 Live. Горныя лыжы. Кубак свету. Жанчыны. Слалам. Аспен (ЗША). Спроба 1.
 21.00 Live. Горныя лыжы. Кубак свету. Мужчыны. Супер-гігант.
 22.15 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету. HS 142. Куусама (Фінляндыя).
 23.00 Live. Горныя лыжы. Кубак свету. Жанчыны. Слалам. Аспен (ЗША). Спроба 2.
 00.00 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету. HS 142. Куусама (Фінляндыя).
 01.30 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Жанчыны. 10 км. Класічны стыль. Куусама (Фінляндыя).
 02.30 Лыжныя гонкі. Кубак свету. Мужчыны. 15 км. Класічны стыль. Куусама (Фінляндыя).

07.00 Аб'ектыў.
 07.15 Зона «Свабоды».
 07.45 На колах.
 08.10 «Каханне, здрада, жарсць», серыял: 6 серыя.
 09.00 Калыханка для самых маленькіх.
 09.30 Рэмарка (культурніцкая праграма).
 09.50 Беларускія лёсы: «Слуцкі збройны чын», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
 10.20 Чаму дэмакратыя? 10 серыя: «Кампанія».
 11.15 МакраФон.
 11.30 «Трэці афіцэр», дэтэктыўны серыял: 13 серыя.
 12.20 Два на два (тэледыскусія).
 12.45 Беларускія лёсы: «Слуцкі збройны чын», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
 12.55 «Любёная студэнтка», трымценнік, 2000 г., ЗША.
 17.00 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).
 17.15 «Таямніца крэпасці шыфраў», тэле-серыял: 3 серыя.
 18.00 Два на два (тэледыскусія).
 18.25 Вагон.
 18.35 «Ваенныя гульні», дак. фільм, 2009 г., Польшча: 3 серыя.
 19.25 Гісторыя пад знакам Пагоні.
 19.35 Калыханка для самых маленькіх.
 19.50 Дакументальная гадзіна: «Эльдарада - паляванне на легенду», дак. фільм, 2005 г., Польшча.
 20.45 Моўнік (лінгвістычная праграма).
 21.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».
 21.40 Эксперт.
 22.10 Фільматэка майстроў: «Рыса», маст. фільм, 2008 г., Польшча.
 23.30 «Калыханка» ад Сашы і Сірожы.
 23.40 Тыдзень у «Аб'ектыве».
 00.20 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма набыць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час» і кожны тыдзень атрымліваць газету.

Падпісацца магчыма на любую колькасць месяцаў, аформішы банкаўскі ці паштовы перавод і накіраваўшы копію плацэжнага дакументу на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанняў). Нашы рэквізіты: **рахунак 3012741108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153100739. Адрас банка: 220004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 220113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.**

Акрамя таго падпісацца можна ў нашых рэгіянальных прадстаўнікоў:
 Магілёў: (8 029) 604 34 57, Юрый;
 Мінск: (8029) 178 31 68 Вольга;
 Бабруйск: (8029) 628 75 01 Вольга;
 Слуцк: (8044) 755 66 48 Марына.

Паважаныя чытачы!

Падпісны кошт аднаго нумара газеты 750 руб. аднаго месяца — 3000 руб.
 «Новы час» запрашае да супрацоўніцтва распаўсюджвальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл: (8 029) 651 21 12.

БЕЛПОЧТА ф. ПС 112	
ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД	
ВЫРУЧКА ☐ НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ ☐ № _____ (вход, по карте отправки)	
<input type="text"/> <small>(сумма цифрами)</small>	<input type="text"/> <small>(сумма прописью)</small>
ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белинвестбанк», код 153100739, УНН 190790926	
КУДА _____ 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 11 <small>почтовый код, адрес получателя, телефон)</small>	
ОТПРАВИТЕЛЬ _____ <small>почтовый код, адрес отправителя, телефон)</small>	
АДРЕС _____	
Доставка ☐	уведомление ☐ простое ☐ заказное ☐ электронное ☐
<small>(назначение платежа)</small>	
<small>(письменное сообщение)</small>	
Отметки отделения почтовой связи места приема: (почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.) № перевода по ф. 5 _____ Время приема _____ ч. _____ мин. Подпись _____	

Для тех, хто прымае рашэнні!

Новы Час

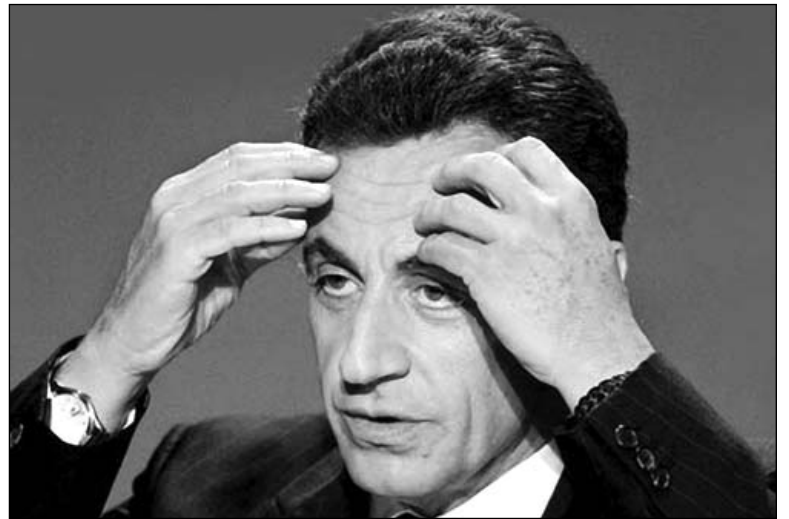
www.novychas.org

КВИТАНЦИЯ	ЧИУП «Час навінаў»			
	<small>(получатель платежа)</small>			
	отд. №539 ОАО «Белинвестбанк»			
	<small>(наименование банка)</small>			
	Счет получателя	<input type="text" value="3012741108019"/>	Лицевой счет	<input type="text" value="Код 739"/>
	УНН*	<input type="text" value="190790926"/>		
	<small>(фамилия, имя, отчество, адрес)</small>			
	Вид платежа		Дата	Сумма
	<small>Период подписки указывает абонент</small>			
	Плательщик			Пени
			Всего	
<small>Кассир</small>				

▶ ВЫБАРЫ

ФРАНСУА СУПРАЦЬ НІКАЛЯ

У Францыі пачынаецца актыўная частка прэзідэнцкай выбарчай кампаніі, у якой ужо вызначыліся галоўныя праціўнікі. Цяперашняму прэзідэнту Нікаля Сарказі будзе супрацьстаяць кандыдат сацыялістаў Франсуа Аланд. Пра шансы кандыдатаў журналіст «НЧ» Алег Новікаў размаўляе з Аляксандрам Чукаевым, супрацоўнікам парызскага «Radio Libertaire».

— У нас практычна невядома прозвішча Франсуа Аланд, не кажучы пра тое, што ніхто не ведае, што ён за палітык.

— Франсуа Аланд — вядомы ў Францыі партыйны функцыянер Сацпарты. Ён нарадзіўся ў сярэдзіне 1950-х і паходзіць з сям'і, якая трымалася левых поглядаў. Пасля вучыўся ў Інстытуце палітычных даследаванняў, які лічыцца кузняй палітычных кадраў. Прыход Мітэрана да ўлады ў 1981 годзе адчыніў гэтай генерацыі сацыялістаў вялікія перспектывы. Аланд пабываў і дэпутатам, і мэрам, і міністрам — і ў выніку стаў першым партыйным сакратаром партыі. Аднак пры гэтым ён заставаўся ў ценю больш харызматычных фігур. Толькі пасля таго, як палітыкі т.зв. «gauche caviar» (левыя, якія ядуць ікру, — так называлі сацыялістаў часоў Мітэрана) пачалі сыходзіць на пенсію, для яго адкрыўся сапраўдны шанс.

— Тым не менш, ён не стаў кандыдатам ад сацыялістаў на выбарах 2007 года, хаця таксама спрабаваў балатавацца ў прэзідэнты...

— Тады сацыялісты абралі кандыдатам яго грамадзянскую жонку Сегален Руаяль. На гэта паўплываў гучны медыйны скандал. Практычна напярэдадні кампаніі Франсуа кінюў сям'ю (Сегален і Франсуа маюць чацвёрта дзяцей) і пайшоў жыць да каханкі — вядомай палітычнай журналісткі. Сімпатыі людзей, натуральна, былі на баку Сегален.

— Чаму цяпер французскія сацыялісты не жадаюць зноў зрабіць стаўку на Руаяль? Быццам яна някеска выступіла 5 гадоў таму — прайграла Сарказі ўсяго тры працэнты.

— У мадам Руаяль сапсаваўся імідж. Раней усе бачылі ў ёй такую добрую маці. Аднак апошнім часам яна зрабіла шэраг жорсткіх заяў. Напрыклад, прапанавала адпраўляць непаўнагадовых злачынцаў у спецыяльныя лагеры. Нагадаю, што ў Францыі садзіць у турму можна толькі з 16 гадоў. З-за гэтага квітнее моладзевая злачыннасць. Нягледзячы на праблему з маладымі хуліганамі, грамадства не ўспрыняла прапанову Руаяль. Па-першае, гэта нагадвае практыку, якая існавала ў часы рэжыму Вішы. Па-другое, вельмі падобна на тое, пра што кажа Сарказі, які таксама робіць стаўку на паліцэйскі прэсінг пры вырашэнні шматлікіх сацыяльных пытанняў, і пры гэтым без вынікаў.

— Гэта тычыцца размоў пра барацьбу з нелегальнай іміграцыяй?

— Так. Напярэдадні выбараў 2007 года Сарказі абяцаў вырашыць гэтую праблему за кошт дэпартацыі штогод 20 тысяч нелегалаў. Набраць столькі не цяжка. Цяжка прымусяць краіны, адкуль яны паходзяць, прыняць іх назад. Па-другое, асобаў да 18 гадоў можна адпраўляць толькі ў сем'і. Тэхнічна гэта аказалася вельмі складана. Між тым, па французскіх законах, трымаць людзей за кратамі можна толькі месяц. Усіх арыштаваных нелегалаў давалося выпусціць і пачаць працэс іх натуралізацыі.

— Калі гаворка пра эмігрантаў, хацелася б ўзагадаць незвычайную ініцыятыву адміністрацыі Сарказі сістэматызаваць каштоўнасці сапраўднага французца. Чым закончыліся дэбаты наконт нацыянальнай ідэнтыфікацыі?

— Яны працягваюцца, нават існуе спецыяльны дэпартамент, які спрабуе распрацаваць формулу, што значыць быць французам. Аднак канцэптуальна гэтая ініцыятыва закончылася фіяска. Капанне ў гісторыі прыводзіць да парадаксальных вынікаў. Галы — кельты, якіх можна лічыць тубыльцамі, былі знішчаныя менавіта франкамі. Франкі, у сваю чаргу, — гэта германскае племя. Атрымаўся, што французы — немцы. Такая ідэя супярэчыць асновам калектыўнай свядомасці, якая будзеца на ўспамінах пра Першую сусветную вайну. Варта ўзагадаць, што вайна 1914–1918 шануецца ў Францыі больш за Другую сусветную, лічыцца сапраўднай айчынай вайной. Тады, прынамсі, не існавала калабарацыі.

— Ці прынесла Сарказі рэйтынгавыя пункты актыўная знешняя палітыка, напрыклад, вайна ў Лівіі?

— Хаця было шмат жартаў наконт таго, што яшчэ год таму Сарказі палаваўся з сябрам Кадафі, лівійская вайна ўзяла папулярнасць Сарказі прыкладна на 3–5 пунктаў. Але цалкам стабілізаваць тэндэнцыю падзення рэйтыngu Сарказі не ўдалося. Справа, думаю, у тым, што пасля прыходу ў Елісейскі палац ён парушыў кодэкс паводзін французскіх прэзідэнтаў. Сарказі — першы ў гісторыі 5-й рэспублікі прэзідэнт, які паводзіць сябе не як прэзідэнт усіх французцаў. Ён з самага пачатку пабудаваў сваю кампанію на тэме бяспекі, пагроза для якой, быццам, сыходзіць з бедных прыгарадаў. Дэманізацыя жыхароў тых раёнаў раскалола ўсё грамадства. Ніколі раней не было выпадкаў,

калі людзі публічна адмаўляліся паціснуць руку прэзідэнту. Ніколі раней прэзідэнт не баяўся з'явіцца ў бедных кварталах. Па-другое, Сарказі дэманструе стыль, які для яго статусу вельмі дзіўны. Сарказі захапляецца рознымі цацкамі кішталту залатога гадзінніка Rolex, катаецца на яхтах і г. д. Пры гэтым праз свае кантакты ў папулярных правых выданнях «Figaro» і «Parisienne» ён робіць свой адпачынак і хобі сюжэтам для навінаў.

— Дзе крыніца захаплення такімі таннымі прыёмамі?

— Сарказі ўсё ж цяжка аднесці да сапраўднай французскай эліты. Ён паходзіць з небагатай сям'і, аднак вырас у вельмі багатым раёне. Магчыма адсюль комплекс непаўнавернасці. Акрамя таго, Нікаля Сарказі — вялікі фанат амерыканскага стылю жыцця, які таксама не ўспрымаецца ў Францыі. Дайшло да таго, што падчас цяжарнасці Карлы Бруні прэса ў жарт абмяркоўвала, ці надрукуе «Figaro» ў дзень нараджэння немаўляці яго выйву на ўсю старонку. Бруні давалося публічна заявіць, што яна не жадае падобных публікацый.

— Калі гаворка пра Карлу Бруні, якая, як вядома, прафесійная спявачка, ёсць нагода паразмаўляць пра адносіны да палітыкі прадстаўнікоў французскай культуры.

— Стаўленне культурнай эліты да Сарказі вельмі супярэчлівае. Сарказі ад пачатку намагаўся прадставіць сябе як прэзідэнт-рацыяналіст. Так, ён запрасіў у свой кабінет шэраг сацыялістаў, у тым ліку даў пасаду міністра культуры Фрыдэрыку Мітэрану — брату

Франсуа Мітэрана. Такая пазіцыя спачатку спадабалася артыстам. Напрыклад, кампанію Сарказі падтрымаў Жэрар Дэпардзье. Аднак зараз большасць інтэлектуалаў на баку сацыялістаў. У тым ліку з-за праблемы настаўнікаў. Сарказі пайшоў на кардынальнае скарачэнне настаўніцкіх кадраў, што выклікала асуджэнне з боку ўсіх. Па-сутнасці, добрая адукацыя — адзіны эфектыўны падыход, каб прыпыніць ператварэнне прыгарадаў у сацыяльныя крэмь-нальныя гета.

— Хто будзе трэцім на гэтых прэзідэнцкіх выбарах?

— Безумоўна, Марына Ле Пэн з «Нацыянальнага фронту». Дарэчы, менавіта з-за яе Аланд і стаў адзіным кандыдатам. Пасля аферы Дамініка Строс-Кана лагер сацыялістаў падзяліўся на шматлікія фракцыі. Усе апытанні паказвалі, што ніводны з князькоў гэтых партыйных феодаў не ў стане прайсці ў другі тур, у адрозненні ад Марыны Ле Пэн. Гэта перапужала сацыялістаў, і яны аб'ядналіся вакол фігуры Аланд.

— Калі Сарказі прайграе, ці зможа «Нацыянальны фронт» стаць галоўнай партыяй правых?

— Наўрад ці. Сярэдні буржуа ніколі не будзе галасаваць за «Нацыянальны фронт». Гэта партыя багатых гопнікаў, мяснікоў. Але нягледзячы на тое, што Сарказі прыбраў з свайго атачэння больш-менш знакавыя фігуры, наўрад ці яму ўдасца захаваць манаполію на правы цэнтр. Хутчэй за ўсё, адразу пасля яго паразы на правым флангу ўзнікнуць два-тры полюсы, на базе якіх пачнецца фармавацца нешта новае.

▶ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Беларускі ўрад заяўляе пра свае планы па стабілізацыі эканамічнай сітуацыі ў краіне — замарожванне інфляцыі і дасягненне пазітыўнага сальда гандлёвага балансу. Аднак незалежныя эксперты моцна сумняваюцца ў тым, што гэта адбудзецца. Па іх меркаванні, стабілізацыя эканамічнай сітуацыі ў Беларусі залежыць найперш ад таго, ці возьме верх у ўладзе эканамічны прафесіяналізм над палітычным папулізмам.

«Deutsche Welle» (Германія)

Беларускім КДБ затрыманы банкір Віктар Шаўцоў, якога ў рэспубліцы лічаць адным з найбольш блізкіх да Аляксандра Лукашэнкі бізнэсмэнаў. Фармальна нагода — крадзеж арматуры на будоўлі ў Венесуэле. Эксперты лічаць, што сапраўдны чынік у тым, што адзін

з фундатараў рэжыму мог занадта шмат ведаць пра «шэрыя» пастаўкі зброі з Беларусі ў Лівію, Сірыю, Іран і Ірак.

Газета.py (Расія)

Чаму ў нас, у Расіі, нягледзячы на прапаганду, так любяць прэзідэнта Лукашэнку? Таму што ён увасабляе сабой постаць згубленага бацькі больш пераканаўча, чым Пуцін і Мядзведзюў з іх голымі торсамі, камбайнамі, журфакаўскімі напаяголенымі дзяўчынамі. Калектыўны Станіслаўскі не верыць ім, а беларускаму прэзідэнту — верыць. Тата, вярніся!

«Росбалт» (Расія)

Рэзкія выказванні Лукашэнкі на адрас NATO злучаны з трагічнай смерцю Му-

амара Кадафі. Ён лічыць, што гэта натаўскі спецназ знішчыў Кадафі, хоць вядома, што ўдзел прымаў і спецназ такой дружалюбнай беларускаму рэжыму краіны, як Катар. Гэта не сакрэт. Антынатаўскія настроі Лукашэнкі даўно вядомыя. Гэта разлічана на ўнутранае спажыванне. Для ўтрымання ўлады, мяркуюць аналітыкі, Лукашэнка культывуе атмасферу страху і займаецца пошукамі і «прызначэннем» знешніх пагроз.

«Delfi» (Літва)

Эканамісты, назіраючы пагібельную эканамічную палітыку, сцвярджаюць, што народ рана ці позна выйдзе на галодныя бунты, і, разумеючы гэта, Лукашэнка ўзмацнена рыхтуецца, лічаць яны. Лукашэнка апынуўся перад выбарам

— выратаванне эканомікі ці ўласнага іміджу палітыка, які ніколі не памыляецца. Як паказала апошняя нарада з урадам (Лукашэнка раскрытыкаваў рынковае прапановы эканамістаў), выбар зроблены на карысць амбіцый, а гэта значыць, што новае рэпрэсіўнае заканадаўства будзе мець актыўнае ўжыванне.

«Независимая газета» (Расія)

Наступнае пасяджэнне суда па справе Бяляцкага адбудзецца 10 снежня. Эксперты упэўнены, што судзіць правабаронцу будучы не адзін месяц. Мінску выгодна заяганне справы: праз некаторы час МВФ будзе прымаць рашэнне пра выдачу або нявыдачу яму чарговага стабілізацыйнага крэдыту.

«Укрпудпром» (Украіна)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

УКРАЇНА. МАРОЗ АБЯЦАЕ ВЯЛІКУЮ КААЛІЦЫЮ

Аляксандр Мароз, былы спікер Вярхоўнай Рады, абвясціў пра напалеонаўскі план вяртання сацыялістычнай партыі, лідарам якой ён зноў з'яўляецца, у вялікую палітыку. Нагадаем, што пасля таго, як Аляксандр Мароз у 2006-м падпісаў кааліцыю з Партыяй рэгіёнаў, сацыялісты хутка згубілі папулярнасць. Па выніках апошніх парламенцкіх выбараў, СПУ не здолела сабраць патрэбныя 3 працэнты, каб мець сваю фракцыю ў Радзе. Аднак цяпер, на думку Мароза, горшыя часы прайшлі. «Я спадзяюся, што хуткім часам мы ўбачым, што Сацыялістычная партыя — не адна, а што разам з ёй аб'ядноўваюцца прыкладна 9–10 палітычных партый, якія прапануюць грамадству сур'ёзную перспектыву падтрымкі нашай праграмы і нашай ідэі», — сказаў Мароз.

Па словах лідара СПУ, прадугледжваецца, што ў будучае аб'яднанне ўвойдуць сябры трох «Сялянскіх партый», прадстаўнікі партый «Народная ўлада», «Справядлівасць», «Казацкая слава», «Патрыятычная партыя Украіны», «Партыя дзяцей вайны» і іншых палітычных сіл. Лідар СПУ падкрэсліў, што ўжо ўрэгуляваны ўсе працэдурныя і арганізацыйныя моманты. Навіна пра хуткае з'яўленне на палітычным полі новага міжпартыйнага картэлю не выклікала вялікага рэзанансу ў прэсе. Усе згаданыя Марозам структуры — карлікавыя, і іх уплыў на грамадства мікрааскапічны. Значна больш журналістаў зацікавіла віншаванне, якое даслаў сацыялістам на іх 20-гадовы юбілей Віктар Януковіч. На думку экспертаў, гэта значыць, што Мароз пацягвае супольна гуляць з Партыяй рэгіёнаў.

Паводле ўкраінскай прэсы

ПОЛЬШЧА. ЗАБАРАНЯЮЦЬ НАЦЫЯНАЛІСТАМ ВЫКАРЫСТОЎВАЦЬ ІХ СІМВАЛЫ

Скандальнай называюць польскія правыя партыі рашэнне ветэранаў Арміі Краёвай. Сусветны саюз жаўнераў АК выдаў рэзалюцыю наконт практыкі правядзення маніфестацый у гонар Дня незалежнасці, які Польшча святкуе 11 лістапада. Маніфестанты падчас маршу выкарыстоўваюць гістарычную сімваліку партый і рухаў, якія змагаліся за незалежнасць Польшчы, у тым ліку сімваліку АК. Гэта і стала прадметам заявы Саюза жаўнераў. Яны пішуць, што змагаліся «за талерантную і свецкую Польшчу», і патрабуюць ад арганізатараў маршу не дэманстраваць сімвалы Арміі Краёвай. З улікам таго, якое месца АК займае ў гісторыі нацыянальнага супраціву, тая заява, безумоўна, моцна б'е па прэстыжу «незалежных». Праўда, не зразумела, якое пакаранне нацыяналісты могуць панесці, калі ўсё ж асмеляцца маршыраваць пад знакамі АК.

Паводле польскай прэсы

ЗША. ГАНДЛЯР ПІЦАМІ СУПРАЦЬ АБАМАМ

Сенсацыйнымі можна лічыць дадзеныя апошніх апытанняў грамадскасці наконт таго, хто можа паспрацаваць з Баракам Абамам на прэзідэнцкіх выбарах 2012 года ў лагеры рэспубліканцаў. На першым месцы аказаўся не фаварыт Рык Пэры — губернатар Тэхасу, а чарнаскуры Герман Каін — былы дырэктар сеці піцэрыі ў паўднёвых штатах. Ён пабіў рэйтынг Пэры і ператварыўся ў аднаго з самых перспектывных кандыдатаў. Асноўныя прычыны папулярнасці Каіна звязаныя з яго бліскучай біяграфіяй — ён служыў у войску, закончыў універсітэт, прайшоў у бізнэс шлях ад супрацоўніка да дырэктара. Як вядучы радыё-шоў можа добра размаўляць з людзьмі. Натуральна, сваю ролю адыгрывае колер скуры. Чарнаскуры Каін пазбаўляе дэмакратыў козыра пра тое, што ўсе рэспубліканцы расісты. Нарэшце, Каін адрозніваецца ад хрысціянскіх фундаменталістаў, якія зараз задаюць тон у рэспубліканскай партыі. Каін заклікае амерыканцаў не маліцца, а працаваць, працаваць і працаваць. Пакуль цяжка казаць пра перспектывы Каіна з прычыны адсутнасці ў яго грошай на кампанію і нават нармальнага прафесійнага выбарчага штабу. Аднак усе магчыма. Не дарма блізка да дэмакратыў прэса ўжо зараз пачала атакаваць Германа, узгадаўшы, што ў 1980-х яго судзілі за сэксуальнае дамаганне да сваіх супрацоўнікаў.

Паводле амерыканскай прэсы

ГЕРМАНИЯ. ЗА ПРАВА ПІЦЬ ПІВА Ў МЕТРО

Грамадскасць Гамбургу пратэстуе супраць пастановы мясцовага Verkehrsverbund (кіраванне транспартам), адпаведна якой забараняецца піць у гарадскіх аўтобусах, метро алкагольныя напоі. Парушальнікі мусяць заплаціць штраф памерам у 40 еўра. Рашэнне было прынятае месяц таму і, на думку ініцыятараў, цалкам сябе апраўдала. На транспартных лініях стала менш выпадкаў атак п'яных пасажыраў на цвярозых. Публіка, аднак, не думае, што гэта пазітыўная рэформа. Сярод нямецкіх рабочых вельмі папулярна піць у транспарце пасля цяжкага працоўнага дня. З часам моду падхапіла моладзь. Нічога дзіўнага, што ў інтэрнэце ўзнікла грамадзянская ініцыятыва супраць забароны алкаголю на транспарце. У сеці Facebook яе сябрамі з'яўляюцца больш за 5 тысяч чалавек. Між тым, Verkehrsverbund не разумеюць матываў пратэсту. На іх думку, у Гамбургу ўсё яшчэ занадта ліберальна. Напрыклад, у зямлі Ніжні Рэйн — Вестфалія лічыцца парушэннем нават есці нешта ў метро. Гэта цягне за сабою штраф.

Паводле нямецкай прэсы

ЛЕГЕНДА

ЭЛЕМЕНТАРНА, ВАТСАН!

Алег НОВІКАЎ

Шэрлак Холмс вяртаецца. Упершыню пасля смерці сэра Артура Конан Дойля фонд, што ахоўвае яго спадчыну, дазволіў публікацыю кнігі, якая будзе прызнаная як канон кнігі пра прыгоды вялікага сышчыка з Бейкер-Стрыт 221Б.

Увогуле, за сваё жыццё Конан Дойль напісаў 56 маленькіх апавяданняў і 4 апавесці, якія распавядаюць пра Шэрлака Холмса і доктара Ватсана. Гэтыя творы аматары творчасці Конан Дойля часта называюць «канон».

Акрамя «канону», ёсць іншыя творы, якія таксама прысвечаныя джэнтльменам з Бейкер-Стрыт, напісаныя, аднак, іншымі аўтарамі. Праз вялікую папулярнасць дэтэктываў Конан Дойля, яшчэ пры яго жыцці ўзнікла шмат «пірацкай» літаратуры пра Шэрлака Холмса. Паколькі пісаліся такія творы па прынцыпу канвеера, на патрэбу прастай публікі, ніякай мастацкай каштоўнасці яны не маюць.

Затое пасля смерці Конан Дойля пра прыгоды сышчыка пачалі пісаць больш салідныя і дасведчаныя літаратары. Падобных кніжак, калі верыць рэсурсу Вікіпедыі, толькі на Захадзе напісана каля 150. Фанаты Шэрлака нават вылучаюць у гэтым масіве літаратуры чатыры жанравыя галіны.

Першая — напісанне твораў у стылі Конан Дойля, калі апавед вядзецца ад доктара Ватсана. Храналагічна, звычайна, такія гісторыі адбываюцца на мяжы XIX і XX стагоддзяў у тым жа Лондане. Другая — Холмс і яго сябра пакідаюць поствіктарыянскую Англію. Яны пераносяцца ў часы Другой сусветнай вайны або яшчэ далей у будучыню. Трэцяя — Холмс займаецца барацьбой з інфернальнымі пачварамі, скажам, вампірамі. І, нарэшце, чацвёртая — аўтары адчыняюць нейкія фрагменты экзистэнцыі Холмса. Напрыклад, яго захапленне наркотыкамі або адносіны з жанчынамі.

У некаторых з гэтых кніг папросту фантастычныя сюжэты. Напрыклад, тыбецкі пісьменнік узгадаў, што ў адным з апавяданняў Холмс кажа, што быў у Ты-

беце, калі хаваўся ад прафесара Марыярці. Гэтых словаў хапіла, каб напісаць кнігу пра прыгоды сышчыка ў Тыбеце. Прычым аўтар умудрыўся ўпісаць тыя прыгоды ў некаторыя апавяданні Кіплінга.

Іншы пісьменнік з Іспаніі прыдумаў яшчэ больш геніяльны ход. Ён запісаў у атрад вулічных падлеткаў, якія ў апавяданнях Конан Дойля дапамагаюць Холмсу ў яго расследаваннях, маладога Чарлі Чапліна. Кніга называецца, адпаведна, «Элементарна, Чарлі». Нарэшце, нельга не згадаць кнігу пра тое, як Холмс едзе на Бурскую вайну ў Паўднёвую Афрыку. І згадайцеся, каго ён там сустракае? Маладога Махатму Гандзі, з якім яны не толькі раскрываюць адну таямнічую справу, аднак і фармулююць прынцыпы руху негвалтоўнага супраціву.

Аднак ніводная з усіх гэтых кніг не лічыцца «канонам». Іншымі словамі, не трапляе ў поўны збор твораў, прысвечаных вялікаму дэтэктыву. Крытэрыі тут не вядомыя, аднак, здаецца, вельмі сур'ёзныя. Фонд спадчыны Конан Дойля, які кантралюе склад «канону», бязлітасны да ўсіх. Не ўключыў у «канон» нават апавяданні, якія пісаў Андрыйян Конан Дойль, сын стваральніка персанажа. У 1930–1940-я гады Андрыйян з дапамогай аднаго прафесійнага літаратара напісаў апавяданняў пра Шэрлака Холмса на цэлы зборнік. У 1954-м кніга пабачыла свет пад назвай «The Exploits of Sherlock Holmes».

Ды што там сын пісьменніка. За бортам аказаліся такія вядомыя літаратары, як Стывен Фрай, або Стывен Кінг. Не дасталася месца ў «каноне» Нейлу Гайману (Neil Gaiman), які са сваім апавяданнем пра Холмса перамог на брытанскім нацыянальным конкурсе малых апавяданняў. Гэта без уліку аўтараў сцэнарыяў, па якіх былі пастаўленыя вельмі някепскія фільмы пра Холмса. Можна згадаць серыю з 14 фільмаў пра прыгоды Шэрлака Холмса і доктара Ватсана, знятых паміж 1939-м і 1946 гадамі з удзелам Бэйзіла Рэтбоўна і Найджэла Бруса.

І вось нарэшце сябры фонду пайшлі на саступкі. 15 студзеня гэтага года дырэкцыя пагадзіліся прызнаць кнігу Энтані Горавіца годнай самога сэра Артура. Кніга,

якая называецца «Дом шоўку» (The House of Silk), пачала прадавацца ў Вялікабрытаніі і ЗША з 1 лістапада.

Горавіц — дастаткова вядомы англамоўны літаратар і сцэнарыст. Ён нарадзіўся ў 1956 годзе ў Англіі і перш за ўсё праславіўся як аўтар дзіцячых кніжак. Пасля ён займаўся адаптацыйнай навіел Агаты Крысці пра сышчыка Эр-кюля Пуаро для аднайменнага серыялу. Быў аўтарам іншых серыялаў, у тым ліку дэтэктыўных. Напрыклад, «Чыста англійскае забойства» і «Вайна Фойла».

Сюжэт кнігі «Дом шоўку» да самага апошняга дня заставаўся сакрэтам. Вядомыя былі толькі агульныя сюжэтныя хады. Такім чынам, апавесць Горавіца — пераказ запісак Ватсана з дому састарэлых, напісаных праз год пасля смерці Холмса. Ватсан узгадае адну справу, якая пачалася з абрабавання цягніка ў Бостане, і якая, па словах Шэрлака, настолькі жудасная, што «здольная разарваць тканіну грамадства».

Першыя рэцэнзіі на кніжку Горавіца дастаткова пазітыўныя. Так, «The Guardian» пахваліла твор за тое, што ўсе асноўныя элементы дэтэктыва на месцы, і назвала яго «дыяментавым містычным раманам». Застаецца выказаць надзею, што нягледзячы на цяжкі эканамічны час выдавецтвы Расіі, Украіны і Польшчы (адсюль ідуць да нас ідуць кніжныя навінкі) выкупіць аўтарскія правы на дэтэктыў Горавіца.

Здаецца, што адступаць ім няма куды. Якраз напярэдадні прэзентацыі «Дома шоўку» BBC абвясціў пра выхад у наступным годзе паўнафарматнага серыялу «Шэрлак». Першыя тры пілотныя серыі з'явіліся ў мінулым годзе і атрымалі добрую ацэнку. Так што новы выбух шэрлакаманіі нам забяспечаны. І, адпаведна, інтарэс да твора Горавіца.

Ніколі нельга забываць уражанне ад першай сустрэчы з Холмсам у дзіяццістве. Завязка, інтрыга, напружаны ход следства, выяўленне асобы злачынцы, якога, натуральна, ні ў чым не падазраваў. І, безумоўна, фінал, калі Холмс паслядоўна раскладвае ўсё па паліцах і кажа: «Элементарна, Ватсан». Няўжо Горавіц піша не горш за Конан Дойля?

▶ КУЛЬТ АСОБЫ

ЯК НАЗАРБАЕВА ПАСАДЗІЛІ

Алег НОВІКАЎ

Культ асобы Назарбаева выйшаў на новы якасны ўзровень. У Алма-Аце адкрытая манументальная скульптурная кампазіцыя «Казахстан». У яе цэнтры знаходзіцца помнік прэзідэнту Нурсултану Назарбаеву.

З аднаго боку, такой падзеі трэба было чакаць. Ушанаванне першага прэзідэнта Казахстана даўно стала сапраўднай індустрыяй. У краіне дзейнічае ўніверсітэт, названы ў гонар Абішавіча. Яго прозвішча згадваецца ў назвах шматлікіх паркаў, вуліц і г.д. Выява лідара прысутнічае ў кампазіцыі ў Астане. Нават нацыянальнае свята Дзень сталіцы прывязана да дня нараджэння гаранта — 6 ліпеня.

Асобным накірункам тут з'яўляецца эксплуатацыя вобразу маладога Нурсултана. Нядаўна пабачыў свет мультфільм пра маладога гаранта. Ён таксама стаў персанажам зборнікаў дзіцячых казак.

З другога боку, адкрываць сабе помнік пры жыцці значыла для Назарбаева пайсці супраць ідэалаў юнацтва. Вядома, што да распаду СССР Назарбаев быў лідарам камсамола і кампартыі, а нормы «будаўнікоў камунізму» пасля смерці Сталіна забаранялі ім узводзіць прыжыццёвыя мемарыялы лідарам. Выключэннем тут быў хіба што Брэжнеў. Пасля таго, як яму ўручылі 4-ю зорку Героя СССР, у Днепрадзяржынску быў адкрыты помнік «дарагому Леаніду Ільічу».

Магчыма, Назарбаев вырашыў, што па гістарычных мерках ужо роўны Брэжневу. А магчыма, з гадамі забыўся пра статут КПСС. У любым выпадку, пару гадоў таму ён даў згоду на тое, каб яго адлілі ў метале. Помнік Назарбаеву быў прадстаўлены публіцы 11 лістапада. Ён уяўляе сабой фігуру прэзідэнта, які сядзіць на нейкім незразумелым прадыме, што нагадвае вялікі камень. За ім знаходзіцца выява беркута з распраўленымі крыламі.

На адкрыцці манумента прысутнічала некалькі сотняў чалавек. У асноўнай масе яны апынуліся навучэнцамі ВНУ і каледжаў. Як казалі самі навучэнцы, іх знялі з вучобы і прывезлі на аўтобусе.

Выступалі службоўцы, дэпутаты, дзеячы культуры. Яны «саборнічалі» ва ўслаўленні на адрас прэзідэнта.

Мерапрыемства нельга назваць маштабным. Пры жаданні ўлады маглі зрабіць «цукерку» — нагнаць не пару соцень, а дзясяткі тысяч фанатаў. Арганізацыя вялізарнага канцэрта з удзелам нейкай поп-зоркі расійскай эстрады.

Сціпласць акцыі тлумачыцца перш за ўсё палітычным кліматам. Пасля нядаўняга прыняцця новага закону аб рэлігіях у краіне актывізавалася радыкальнае ісламскае падполле. Так, у Арытау мелі месца два выбухі. Улады Казахстана абвясцілі, што гэта было справай раней не вядомай тэрарыстычнай групойкі «Джунд аль-Халіфат» («Салдаты Халіфата»), якая дзейнічае з-за кардону. На наступны дзень у выніку перастрэлкі з ісламістам было забіта 5 паліцэйскіх. Усё гэта адбываецца на іміджу Назарбаева.

Магчыма, таму нават малы маштаб цырымоніі адкрыцця выклікаў вялікую азлобленасць у грамадстве.

Калі меркаваць па каментарых экспертаў і ўдзельнікаў форуму, людзі не зразумелі, нашто ў такі час адчыняць помнікі. «Вось так. Там акіматы ўзрываюць, а тут помнікі ставяць. Да якой ступені трэба быць баранам, каб не разумець — не час помнікі ставіць, час парадак наводзіць. Не ўсё добра ў нашай дзяржаве. Баль падчас чумы, спадары з феадальна-карумпаванай кланавай улады, — ён і ёсць баль падчас чумы з чумнымі мазгамі з чумной перспектывай», — піша адзін з каментатараў.

Казахскі патрыётам сорамна за тое, што іх краіна падобная на нейкую сатрапію: «Ганьба. Дакаціліся. Еўропа смяецца з нас. Толькі казахі першыя ва ўсім свеце дадумаліся ставіць помнік прэзідэнту пры яго жыцці. Каму патрэбен помнік пры жыцці чалавека, тым больш палітыка, яшчэ баланс не падвялі яго справам!»

Цікава, што на нацыяналістычных форумах ужо амаль не сустракаецца пастой, аўтары якіх былі гатовыя выбачыць Назарбаеву яго аўтарытарныя забавоны ў абмен на захаванне незалежнасці. Як казаў казахскі журналіст Андрэй Грышын, гэта наступства ўступлення Казахстана ў Мытны саюз. «Аказалася, што за 20 гадоў Казахстан так нічога і не здолеў. І зараз уступіў у Мытны саюз. Гэта зваротны шлях пад крыло Расіі».

Асобная група каментатараў занялася дэканструкцыяй канцэпцыі аўтараў помніку. Паводле стваральнікаў, кампазіцыя з

беркутам і фігурай прэзідэнта сімвалізуе прарыў краіны ў будучыню. Аднак крытыкі пабачылі ў ёй абсалютна іншае. «Бязвольны, стомлены чалавек сядзіць, як фінале фільма «Хросны бацька», — нядобры знак. Магчыма, скульптары тайна мелі намер намякнуць на асабістую катастрофу Назарбаева ў канцы жыцця, як гэта было з Мубаракам ці з Кадафі. Хацелі лізнуць, а эфект атрымліваецца зваротны!»

Шмат хто адзначыў, што беркут з кампазіцыі падобны на сімваліку нацысцкай Германіі.

Не прайшлі міма помніку аматары жартаў. «Нарэшце прэзідэнта Назарбаева пасадзілі», — парадавалі яны сяброў казахскай інтэрнэт-супольнасці. Ёсць і іншыя жарты: «Цікава, а галубоў ад яго адганяць будучы, каб на галаву не с.лі? «Дзякуй скульптарам — выявілі чалавека пасля запору ці падчас». «Слабо было прэзідэнта ў выглядзе Сфінкса вылепіць? Ды пірамідку, як у фараона, прысабачыць». «Гэта ж рэпетыцыя пахаванняў. А помнік — гэта будучае надмагілле», «Помнік для таго паставілі, каб апазіцыя ўскладала да яго падножка вякі».

З'явілася цэлая група каментатараў, якія лічаць, што помнік — не што іншае, як метафарычнае пасланне Назарбаева грамадству: я збіраюся пайсці з улады. Такая думка ўкладваецца ў логіку заявы Назарбаева ад 14 лістапада. У ёй прэзідэнт нечакана заявіў пра пазатэрміновыя парламенцкія выбары. У адпаведнасці з указам, выбары дэпутатаў мажыліся, які абіраецца па партыйных спісах, прызначаны на 15 студзеня 2012 года. Раней былі чуткі, што пасля выбараў Назарбаеву прызначыць пераемніка і складзе паўнамоцтвы прэзідэнта.

Праўда, магчымы абсалютна процілеглы сцэнар. Практычна ўсе выступоўцы на адкрыцці помніка жадалі прэзідэнту Нурсултану Назарбаеву доўгіх гадоў жыцця. І быццам у якасці адказу да агучанай тэмы ў Астане ў гэты ж самы дзень адкрылася міжнародная навуковая канферэнцыя «Рэгенератыўная медыцына і якаснае даўгалецце».

Яе арганізатар — «Цэнтр навук пра жыццё» пры Назарбаевскім універсітэце, які б'ецца над задачай сінтэзу эліксіру несмяротнасці. Падчас адкрыцця казахскія навукоўцы паведалі добрую навіну: «У «Цэнтры навук пра жыццё» Назарбаевскага ўніверсітэта прыступілі да распрацоўкі непасрэднай праграмы па даўгалецці», — заявіў прафесар медыцыны Дыямент Шарман. Па яго словах, цалкам рэальна працягнуць жыццё старога чалавека як мінімум на 10–20 гадоў.

Так што, магчыма, прэзідэнт нікуды і не збіраецца, а помнік у Алма-Аце — толькі ластаўка манументальнай назарбанізацыі Казахстана.

▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

ЭЛЬМИРА ІСРАФІЛАВА

Журналістка абвешчана татарскімі нацыяналістамі новай Сююмбіке. Сююмбіке — легендарная цырыца татарскага ханства. Па легендзе, падчас асады Казані войскамі Івана Жалівага ў 1522 годзе, яна кінулася з адной з вежаў гораду, каб не трапіць у рукі ворагу. Такую павагу ў асяроддзі нацыяналаў Эльміра заслужыла пасля скандальнай сутычкі з удзельнікамі пікету ў абарону вывучэння рускай мовы ў школах Татарстана ў пачатку чэрвеня гэтага года. Журналістка, якой даручылі зрабіць рэпартаж, забылася пра заданне і ўступіла ў сварку з бацькамі,

падчас якой заявіла: «Каму штосці не падабаецца ў рэспубліцы, могуць з'ехаць». Яна таксама паабяцала «перагрызці любому горла за сваю татарскую мову». Удзельнікі пікету звярнуліся ў паліцыю з заявай пра прыцягненне Ісрафілавай да крымінальнай адказнасці і патрабавалі звольніць яе з пасады журналісткі рэспубліканскага тэлебачання. За журналістку ў сваю чаргу заступілася татарская грамада. У выніку Эльміра перамагла — на днях дырэкцыя яе каналу заявіла, што пакіне Эльміру на працы. Больш таго, яна атрымала запрашэнне ад вядучай татарскай нацыяналістычнай групойкі Саюз «Азатык» узначаліць татарскі нацыянальны рух. «Я ўважаю ўсе «за» і «супраць» і прымю рашэнне», — паведала журналістка, заявіўшы, што ў прынцыпе падтрымлівае дзейнасць саюзу.

ЮЛІУС МАЛЕМА

30-гадовы неформальны лідар чорных расістаў Паўднёва-Афрыканскай Рэспублікі (ПАР) выключаны з партыі Нацыянальны афрыканскі кангрэс (АНК) на пяць гадоў. Гэта ўжо другое партыйнае пакаранне для Юліуса, які ўзначальвае моладзевы крыло АНК. Раней яго сяброўства ў АНК прыпынялі на 18 месяцаў за тым самым грахі — прапаганду нацыяналізацыі шахтаў, экспрапрыяцыі зямель у белых грамадзян, заклікі да гвалту супраць іх, узвалічванне дыктатара Мугабе з суседняй Зімбабве. Гэта ўсё, на думку кіраўніцтва АНК, можа

пашкодзіць іміджу партыі. Парадокс, аднак, у тым, ці вернецца Малема ў такую партыю, з якой яго выключылі? А калі вернецца — у якім статусе? Як піша прэса, Юліус можа стаць лідарам новага сацыяльнага руху пратэсту. Эканамічная сітуацыя ў краіне ў апошнія часы пагоршылася. Якраз у дзень выключэння Малемы агенцтва Moody's знізіла інвестыцыйны рэйтынг ПАР да ўзроўню «негатыўны». Маладыя чарнаскурыя — галоўныя ахвяры крызісу — страцілі давер да старой гвардыі АНК, якая кіруе краінай пасля падзення рэжыму апартэіду. Малема выглядае ў іх вачах як герой. У дадатак на яго могуць зрабіць стаўку фракцыі, незадаволеныя Джэйкабам Зумам — кіраўніком партыі і прэзідэнтам краіны. У наступным годзе абдуцца выбары лідара АНК, і шмат хто не выключыць, што Зума з-за тактычных задач не толькі верне Юліуса ў партыю, аднак і прапануе якую-небудзь важную пасаду. Гэта можа значыць радыкальны перагляд адносін паміж белай і чорнай камунамі.

МЕЛІС МЫРЗАКМАТАЎ

Мэра кіргізкага горада Ош, дзе акрамя кіргізаў жыве шмат узбекаў, абвінавацілі ў намеры стварыць асобную дзяржаву. Падставай для гэтага стала заява Меліса 11 лістапада. У ёй бургамістр Оша паведаміў пра стварэнне асобнай муніцыпальнай міліцыі, якая не будзе падпарадкоўвацца МУС. Сам ініцыятар кажа, што гэта нармальнае мера, якая накіраваная на падтрымку бяспекі ў горадзе. Між тым, кіргізскія эксперты лічаць, што Мырзакматаў гуляе ў больш складаную гульню. Як вядома, на днях адбыліся выбары прэзідэнта

краіны, якім стаў Алмазбек Атамбаев. У лютым ён афіцыйна ўступіць на пасаду кіраўніка краіны і пасля можа пачаць тусаваць наменклатуру на месцах, больш прывязваць яе да цэнтру. Меліс Мырзакматаў, быццам, мае намер не падпарадкоўвацца цэнтральным уладам аж да таго, каб ператварыць Ош у асобную дзяржаву. Пры гэтым стаўка будзе рабіцца на кіргізскі нацыяналізм: раней Мырзакматаў прапанаваў перавесці ўсе ўзбекскія школы на кіргізскую мову навучання, што стварыла яму імідж абаронцы правоў кіргізкай нацыі. Таксама на кіргізскіх інтэрнэт-форумах сустракаюцца каментары, аўтары якіх прагназуюць, што Мырзакматаў стварэ плацдарм для вяртання ў краіну Курманбека Бакіева, з якім быў у свой час быў на «ты».

▶ ЛЁСЫ

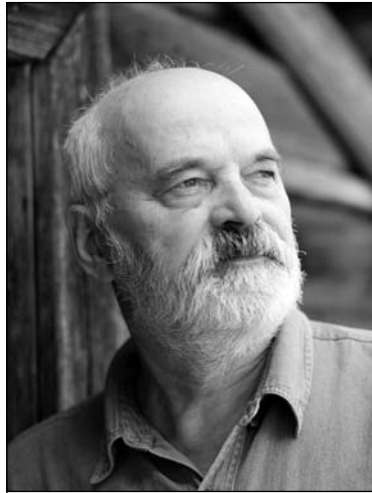
Алесь Мара: «Я ЗАЎСЁДЫ — ЯК НАПЯТАЯ СТРУНА...»

Творчасць Аляксея Марачкіна (Алеся Мара) вылучаецца ўзнёслацю вобразаў, нечаканасцю кампазіцый, эксперыментамі ў матэрыяле, стрыманасцю і гармоніяй колераў, вытанчаным густам. Ададанаць нацыянальным мастацкім традыцыям і цвёрдая грамадзянская пазіцыя прынеслі творцу шырокую вядомасць у Беларусі і за яе межамі. Жывапісец і яго працы неаднойчы пераследаваліся. Кожная новая выстава майстра становіцца падзеяй у культурным жыцці краіны. Без шматбаковай дзейнасці грамадзяніна і мастака Алеся Мара немагчыма ўявіць беларускае нацыянальнае адраджэнне апошняй траціны ХХ — пачатку ХХІ стагоддзяў. У розныя гады Марачкін — сябра аргкамітэту БНФ «Адраджэнне», першы старшыня суполкі «Пагоня» Беларускага саюза мастакоў, старшыня міжнароднага грамадскага аб'яднання «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына» і адзін з заснавальнікаў грамадзянскай ініцыятывы Рада беларускай інтэлігенцыі. Пра свой лёс мастак распавёў журналісту «НЧ» Марату Гаравому.

Святло з дзяцінства

«Мне здаецца, што душа кожнага мастака фарміруецца з дзяцінства. Я нарадзіўся 30 сакавіка 1940 года ў вёсцы Новая Слабада (былая Папоўшчына) Чэрыкаўскага раёна Магілёўскай вобласці ў шматдзетнай сям'і Антона і Хадоры Марачкіных. Менавіта яны фарміравалі маю душу. Маці — народнымі песнямі і паданнямі, бацька — вясковы бібліятэкар — сваім лёсам, думкамі і паводзінамі. Хаця тата не быў мастаком, але любіў мастацтва і прывёз з Другой сусветнай вайны шмат паштовак і альбомаў з каляровымі ілюстрацыямі твораў Дрэздэнскай карціннай галерэі. Я сядзеў на печы, лістаў гэтыя альбомы і быў зачараваны светам дзіўных твораў, якія праз гады пабачыў у арыгінале.

Тыповы вясковы інтэлігент і рамантык, душа якога ірвалася паглядзець свет, бацька маладым у пошуках працы і заробку аблётаў увесь Савецкі Саюз, працаваў у Эстоніі, Карэліі і Грузіі. На Далёкі Усход трапіў не па сваёй волі. Уцякаў ад рэпрэсій... У 1938 годзе, калі бушавала «жыкоўшчына», тата працаваў памочнікам старшыні сельсавета, хаця і не быў камуністам. І васьм аднойчы на «варанку»

Аляксей Марачкін

3 9 па 20 лістапада ў сталічным Палацы мастацтва экспануецца рэспектыўная выстава творчасці Алеся Мара «Логіка руберойду», на якой прадстаўлена каля 100 прац. Сярод іх — партрэты выбітных дзеячаў нацыянальнай гісторыі, у тым ліку палітыка Зянона Пазыняка, мастака-адраджэнца Яўгена Куліка і паэта Анатоля Сыса, тэматычныя кампазіцыі, краявіды, маляваныя дываны, прасніцы з біблейскімі і гістарычнымі сюжэтамі. Акрамя таго, мастак дэманструе шэраг сваіх нонканфармісцкіх твораў — у тым ліку дыптых «Логіка руберойду», які асацыюецца з ізаляцыяй чалавека і краіны, з жаданнем прымітыўна вырашаць складаныя праблемы, а таксама карціну «Сцяна». Гэтае палатно, у якім зафіксаваны шматлікія надпісы на мурах турэмных камер — своеасаблівае хроніка супраціву беларускай дэмакратычнай супольнасці апошніх 14 гадоў.

прыязджае да яго начальства з Чэрыкава з прапановай заняць пасаду арыштаванага старшыні сельсавета. Бацька разумее, што няма куды дзявацца і адмовіцца нельга, бо таксама арыштуюць. І гэтая думка ўзмацнілася пасля таго, калі, улучыўшы момант, адзін з прыбыўшых — знаёмы бацькі — сказаў яму на вуха: «Антон Мікалаевіч, калі хочаш застацца жывым, сёння ж ноччу збірайся, бяры клунак з сухарамі, пехам на Крычаў, сядай на лобы цягнік і едзь як мага далей...» У тую ж ноч бацька з'ехаў на Далёкі Усход, а вярнуўся ў вёску толькі перад самай вайной.

Мая незвычайная вёска

Жылі мы ў незвычайнай невялікай вёсцы, яка ўзнікла падчас НЭПу, калі ўлады раздавалі пляцы ўсім жадаючым і прапаноўвалі заводзіць гаспадарку на зямлі, якая раней належала праваслаўным святарам. Вось чаму на гэтую зямлю прыйшлі маладыя сем'і, якія атрымалі вялізарныя крэдыты ад дзяржавы і заснавалі новую вёску Папоўшчына, пазней перайменаваную ў Новую Слабоду. Наша нетрадыцыйная вёска была своеасаблівай беларускай Амерыкай, бо ўсё яе насельнікі былі вельмі прадпрыемлівымі, энергічнымі і багатымі гаспадарамі.

«Прывіды (пераможцы)»

Сярод іх выдзяляўся ўнікальны майстар-вынаходнік Адам Смаленкін, які амаль зрабіў верталёт і пабудоваў аэрасані, на якіх катаў нас — малых. Бацька гэтага самародка падчас вайны пад прымусам збіраў кажухі для немцаў, за што пазней сядзеў у турме, адкуль выйшаў маўклівым, ціхім і запанураным. Застаўся ў памяці інтэлігентны Іван Драмок, які да Кастрычніцкага рэвалюту працаваў лесніком у маёнтку князёў Абаленскіх у Горках, дзе зберагаліся арыгіналы твораў Тыцыяна і Рэмбранта. Гэты Драмок, сын якога, лётчык, загінуў на мінулай вайне, не пайшоў у калгас, хаця ў яго адбіралі плуг і барану, не дазвалялі мець каня, і ён вымушаны быў каровай араць агарод. Я бачыў усе гэтыя несправядлівасці, а бацька мне выгаворваў: «Не вер камуністам і ў гэтую партыю не ўступай!», хаця з вайны сам прыйшоў камуністам. І калі школьнікам я стаў больш рэзка выказвацца, чым бацька, ён папярэджаў мяне: «Па табе сапраўды турма плача. Кола гісторыі не павернеш назад, але пад гэтае кола можаш патрапіць!»

Мае настаўнікі

Тата быў чалавекам начытаным, цытаваў вершы Дзям'яна Беднага і ўрыўкі з рамана Мікалая Гогаля «Мёртвыя душы». З бібліятэкі бацька прыносіў шмат кніжак, у тым ліку творы Аляксандра Пушкіна, сатырычныя раманы Іллі Льфа і Яўгена Пятрова «Золотой телёнок» і «Дванадцать стульев». Ужо да школы я добра чытаў і пісаў. Па навуку хадзіў пехам пяць кіламетраў у Язёрскую сярэдняю школу, дзе на маю вядомасць вельмі паўплываў настаўнік

«Сляза Міндоўга»

За сваё творчае жыццё Алесь Мара напісаў звыш 1 тысячы твораў і ўдзельнічаў у больш за 100 персанальных, калектыўных і дабрачынных выставах у Беларусі, Вялікабрытаніі, ЗША, Нямеччыне, Францыі, Польшчы, Расіі і Украіне. Прычым гэтыя выставы праводзіліся ў галерэях, музеях, святыхнях, палацах і замках, у школах і клубах, каля вясковых платоў падчас плэнэраў, а таксама ў будынках Еўрапарламента ў Страсбургу і Кангрэса ЗША ў Вашынгтоне.

добра ведаў нацыянальную гістарычную спадчыну, любіў народнае мастацтва, праводзіў фальклорна-этнаграфічныя экспедыцыі па краіне і зрабіў на мяне вялікі ўплыў. Дзякуючы яму я не падаўся на агітацыю ехаць на цаліну, пераадолеў гэтую рамантычную спакусу, якая на некаторы час апанавала не толькі мяне, але і ўвесь наш клас. А на апошніх курсах навучання ў Беларускай дзяржаўнай тэатральна-мастацкай інстытуце я спрычыніўся да багатай спадчыны Язэпа Драздовіча.

Маё апірышча

Мастацтва заўсёды дапамагала мне. І калі табе кепска — любімая праца з'яўляецца самай лепшай тэрапіяй. Праца не толькі забавляе, як нейкая варажба, яна для цябе апірышча і не дазваляе зусім раскінуць. Менавіта праца выратавала мяне падчас вучобы на факультэце графікі Віцебскага дзяржаўнага педагагічнага інстытута. Тады мне было вельмі цяжка ад стрэсаў, звязаных з безграшоўем, беднотай і тым, што адзін з педагогаў у вельмі грубай форме выказаў сумненне наконт майго мастацкага таленту. Мая струна жыцця заўсёды напята, не раслаблена-абвіслая, што парваная павуцінка на вятры. І каб гэтая струна не лопнула, я шукаю ў любімай працы нейкі паратунак ад нягод... Тым больш, што матэрыяльны свет грубы, у жыцці няма чыстай гармоніі, якую стварыў Бог. Але калі ты мастак, на сваіх палотнах ты сам творца і ў нейкай ступені адчуваеш сябе падобным Богу...

Напрыканцы 1980-х — на пачатку 1990-х гадоў мы глытнулі глыток свабоды. І адчулі, што можам быць такімі, якімі хочам. І разам гэта ўсё абрынулася і з цяжкасцю аднаўляецца. Я ўяўляю, што ўваскрос Уладзімір Сямёнавіч Караткевіч і на сваё пытанне «Як вы тут, хлопцы?» пачуў адказ: «І Беларусь ёсць, і нават прэзідэнт у нас ёсць». «А ўжо які ён, гэта ад вас залежыць», — падкрэсліў пісьменнік. Вось чаму я павінен змагацца за тое, што выпакутаваў, і за сваю мару аб вольнай Беларусі.

Для ранніх твораў мастака характэрны рэалістычная манера адлюстравання ў спалучэнні з аб'ёмна-пластычным, рэльефным пісьмом і сімволіка-алегарычнымі матывамі. З 1990 года творы набываюць характар фармалістычных кампазіцый з камбінаванай манерай выканання і ўмоўнай перадачай аб'ёму. У адлюстраванні драматычных падзей гісторыі жывапіс Марачкіна дасягае выразнасці і публіцыстычнасці, некаторыя творы гуцаць як адказ на вострыя актуальныя праблемы сучаснасці. Сярод іх — іконы «Маці Божая Курапацкая ўсіх бязвінна расстраляных» і «Маці Божая ахвяраў Чарнобыля».

Мастацтвазнаўца Ларыса Салавей

▶ ЦІКАВА

ЗАБОЙСТВА ВІЛЬГЕЛЬМА КУБЭ

(ГІСТОРЫКА-ДАКУМЕНТАЛЬНАЕ ЭСЭ)

«Працяг.
Пачатак у №42 (265).

Анатоль ВАЛАХАНОВІЧ

Вільгельма Кубэ ў Трэцім рэйху паважалі як заўятага і перакананага антысеміта, але ў красавіку 1936 года ён выслыў вярхоўнаму суддзі рэйхсканцлеру Вальтэру Буху ананімны ліст, у якім абвінаваціў яго ў пераследаванні яўрэяў, адначасова згадваў семіцкае паходжанне яго жонкі.

Семіт ці антысеміт?

Пасля чарговага яўрэйскага пагрому 28 ліпеня 1942 года гаўляйтар прыехаў у гета, супакоіў яго жыхароў, казаў, што ўсё закончылася, што гэта справа рук не немцаў, а мясцовай паліцыі, ён раздаваў дзецям цукеркі і адкрыў дзіцячы дом (папярэдні дзіцячы дом разам з яго жыхарамі і медперсоналам раней павялі на расстрэл). Гэты эпизод вельмі ярка паказаны ў мастацкім фільме «Часы остановились в полночь», які быў зняты ў 1959 годзе на кінастудыі «Беларусьфільм». Гэта стужка прывячана падзвігу А.Р. Мазанік, а паколькі фільм мастацкі, то многія падзеі ў ім паказаны не зусім такімі, якімі яны былі на самай справе.

Ксёндз Вінцэнт Гадлеўскі

Але антысемітызм Кубэ не перашкаджаў яму выратоўваць ад знішчэння «сваіх» жа нямецкіх яўрэяў, тых, каго дэпартавалі з Германіі і хто меў узнагароды Першай сусветнай вайны.

Жывучы ў Мінску, Кубэ хутка завязаў асабістыя сувязі і знаёмствы з некаторымі яўрэямі. Ён акружаў сябе яўрэйскімі піяністамі, цырульнікамі і іншымі. Адзін яўрэй Карл Лёвенштэнт быў вызвалены з Мінскага гета па асабістаму хадаініцтву Кубэ, генеральны камісар Беларусі лічыў яго сваім аднакурснікам і шмат гаварыў з ім пра той час. Гэта тым больш цікава, што Кубэ ў студэнцкія гады быў яркі антысемітам.

Як расказвае Гірш Смольяр у сваёй кнізе «Менскае гета», аднойчы ў гета прыйшла руская жанчына Марыя Гарохава (псеўданім «Маёрава», у лістападзе 1941 года — верасні 1942 года ўдзельніца Мінскага

антыфашысцкага падполля, потым сувязная партызанскага атрада) на пяты дзень нямецкай разні з жоўтай латай на адзенні. Паводле загаду Мінскага гарадскога падпольнага цэнтра Гірш Смольяр павінен быў пакінуць Мінскае гета і перайсці непасрэдна пад «юрысдыкцыю» цэнтральнага мінскага кіраўніцтва. План пакінуць Мінскае гета распрацавалі хутка і вынікова. Гарохава і Смольяр зайшлі ў калону рабочых, якую збіраліся вось-вось весці на працу ў цэнтральную частку горада Мінска. Яны выйшлі з гета ў калоне рабочых-яўрэяў. У хуткім часе Гарохава падала сігнал рукой. І яны непракметна выслізнулі з калоны ў бакавыя завулак. Ніхто іх не заўважыў. Не дайшоўшы да плошчы Свабоды, яны спыніліся, сарвалі з адзення жоўтыя латы і спакойна пайшлі да рэзідэнцыі генеральнага камісара Беларусі Кубэ. Гарохава падышла да нямецкага вартавога і на руска-нямецкай мяшанцы з дапамогай жэстаў патлумачыла немцу, што прывяла слесара рамантаваць у доме паравы кацёл.

Гірш Смольяр апынуўся ў яе кватэры, у цокальным паверсе таго самага будынку, дзе мясцілася адміністрацыя Кубэ. Смольяр жыў на самых розных канспіратыўных кватэрах, але каб яўрэй з Мінскага гета быў суседам генеральнага камісара Беларусі, такога не змагла б уявіць нават самая незвычайная яўрэйская фантазія. І гэты факт бяспрэчны!

Акцыі знішчэння яўрэяў у Беларусі праводзіліся айнацагруппамі і зондэркамандамі, паліцэйскімі часцямі СС, верхматам і мясцовымі калабарантам ўжо летам 1941 года. Штаты беларускай паліцыі ў 10 тысяч чалавек былі поўнаасцю ўкамплектаваны. Іх дапаўнялі добраахвотнікі з Беларускай народнай самапомачы (БНС), Саюза беларускай моладзі (СБМ), Беларускай краёвай абароны і іншых беларускіх фармаванняў.

Карныя атрады ігнаравалі пазіцыю грамадзянскай нямецкай адміністрацыі аб прыпыненні расстрэлаў ахвяр Мінскага гета па прычыне «эканамічнай неметазгоднасці». Гэбітскамісар горада Слуцка Карл і гаўляйтар Кубэ скардзіліся нават у Берлін на тое, што дзеянні па ліквідацыі яўрэяў наносілі эканамічны ўрон Трэціму рэйху і праводзіліся «недастойнымі метадамі» і з садызмам.

Шмат людзей загінула зімой 1942 — восенню 1943 года. Асноўнай прычынай гэтых акцый лічылася сувязь з партызанамі, хаця на самай справе гэтыя акцыі былі раней прадуманы і запланаваны.

У сувязі з гэтым застаецца адкрытым пытанне аб мэтазгоднасці забойства Кубэ (паводле загаду І.В. Сталіна — забіць Кубэ), які крытыкаваў пазіцыю СС у яўрэйскім пытанні, што і паскорыла ліквідацыю Мінскага гета ў кастрычніку 1943 года.

Пра дзяржаўнасць Беларусі

Яшчэ ў 1918 годзе Беларусь была для Берліна «невядомай краінай Еўропы». У міжваенны перыяд аўтарытэт Беларусі ў палітычных колах Берліна не ўзняўся — перашкаджала адсутнасць уласнай нацыянальнай дзяржаўнасці і аслабленне ў 1930-х гадах палітычных, эканамічных і культурных пазіцый беларускага нацыянальнага руху — з-за індустрыялізацыі, калектывізацыі, таталітарных сталінскіх рэпрэсій і г.д.

Цікавыя падобныя дзеянні Эрых фон Фалькенгайна і Вільгельма Кубэ — кіраўнікоў акупацыйных адміністрацый Беларусі ў першай і другой акупацыях.

Эрых фон Фалькенгайн у 1914–1916 гадах быў начальнікам Генеральнага штаба германскай арміі. У 1918 годзе быў камандзірам 10-ай арміі, якая дыслацыравалася ў Беларусі. Эрых фон Фалькенгайн насуперак пазіцыі Берліна ў час Першай сусветнай вайны пасадзейнічаў стварэнню і непрацягламу існаванню БНР, якая заклала асновы беларускай дзяржаўнасці.

Вільгельм Кубэ ў час Другой сусветнай вайны ў значна горшых умовах паспрыяў адраджэнню падаўленых у 1930-я гады нацыянальных пачуццяў беларусаў і іх ідэалу дзяржаўнай незалежнасці Беларусі.

Акалічнасці канфлікту «беларускага гаўляйтара» з СС і паліцыяй яскрава сведчаць, што яго паводзіны грунтаваліся не толькі на тактычных разліках — падзеі адбываліся ў той час, калі параза Германіі не здавалася яшчэ непазбежнай. Пасля смерці гаўляйтара Курт Готберг (пераемнік Кубэ) пераняў гэту палітычную лінію і надаў ёй эфектнае прапагандысцкае гучанне. Вынікі цывільнага праўлення — паступовая беларусізацыя адміністрацыі, арганізацыя беларускіх школ, СБМ, культурная і выдавецкая дзейнасць, беларусізацыя царкоўнага жыцця і, нарэшце, БНС, Камітэт даверу і Беларускае цэнтральнае рада (БЦР), якія, хаця і не атрымалі фармальнага прызнання ў Берліне да канца акупацыі як органы нацыянальнага прадстаўніцтва, фактычна ўсё ж адыгрывалі гэтую ролю. Ідэю стварэння корпусу Самааховы, якую Кубэ не змог да канца ажыццявіць ва ўмовах усё нарастаючага канфлікту яго з СС і паліцыяй, пазней рэалізаваў Курт Готберг у выглядзе БКА. Ва ўмовах Беларусі гэтыя вынікі набывалі іншае значэнне, бо стваралі магчымасць для ўзмацнення і распаўсюджвання нацыянальнай свядомасці, для арганізацыі нацыянальнага грамадскага руху.

Курт Готберг не забыўся, як члены Камітэта даверу ў жніўні 1943 года выступалі з пратэстам супраць варварскіх метадаў карных атрадаў СС і паліцыі па справах з мірным насельніцтвам Беларусі. Акупанты абяцалі даць

Злева направа: Карл Цэнер — начальнік управы СС і паліцыі па Беларусі, Генрых Лозэ — рэйхскамісар Остланда, Вільгельм Кубэ

дзяржаўную самастойнасць Беларусі ў складзе «Новай Еўропы».

27 чэрвеня 1943 года Кубэ загадаў стварыць пры камісарыяце Беларускаю раду даверу — дарадчы орган з «прадстаўнікоў беларускай грамадскасці». Акупанты выдавалі сябе за сяброў беларускага народа, заклікалі беларусаў да супрацоўніцтва з імі, стваралі ўражанне ўдзелу «прадстаўнікоў народа» ў фашысцкіх органах кіравання і імкнуліся ўзняць аўтарытэт нацыяналістаў для таго, каб уцягнуць у арбіту іх уплыву частку беларускага насельніцтва. 21 снежня 1943 года ўжо Готберг абвясціў стварэнне Беларускай цэнтральнай рады. Яна была заклікана «мабілізаваць усе сілы беларускага народа на знішчэнне бальшавізму».

Калі ў Першую сусветную вайну для нямецкіх палітыкаў і гісторыкаў Беларусь была «невядомай краінай», то праз 20 гадоў генеральны камісар Беларусі гаўляйтар Вільгельм Кубэ ацэньваў яе як «імглісты геаграфічны панятка».

У 1941 годзе нямецкія цывільныя і ваенныя ўлады сустрэлі ў Беларусі парадаксальную пасіўнасць і нацыянальную абьякавасць мясцовага насельніцтва. Стварэння на пачатку акупацыі беларускай адміністрацыі і паліцыі мелі пераважна не беларускі характар і лёгка падпадалі пад уплыў ці савецкага ці польскага падполля. Але стаўка Кубэ на беларускі нацыяналізм рабіла сваю справу, і з вясны 1942 года становішча пачало мяняцца. Гэтаму спрыяла беларуская адміністрацыя, прэстыж беларускай мовы як дзяржаўнай, дзейнасць Беларускай народнай самапомачы, Самааховы, Саюза беларускай моладзі, Рады даверу і Беларускай цэнтральнай рады. Як сведчаць архіўныя дакументы, прагрэс беларускага нацыяналізму непакоіў савецкае і польскае падполле, якое крывава распраўлялася з беларускімі грамадскімі дзеячамі.

Кубэ палічыў сваёй задачай развіццё беларускай культуры. Што тычыцца нацыянальных пытанняў, то ў іх Кубэ быў больш пазітыўны, чым савецкая ўлада. Ён не ўхваляў і злачынных метадаў барацьбы ваенных часцей СС з партызанскім рухам.

31 лістапада 1941 года ксёндз Вінцэнт Гадлеўскі стаў галоў-

ным школьным інспектарам Беларусі. У ліпені 1942 года шэф БНС Ермачэнка звярнуўся да Кубэ з прапановай аформіць кананічнае прызначэнне Гадлеўскага генеральным вікарыем Католическай Царквы ў Беларусі, дзе даў яму такую характарыстыку: «...Ксёндз Гадлеўскі ёсць нам вядомы як свядомы беларус, прыхільнік нямецка-беларускага супрацоўніцтва і добры барацьбіт проці палякаў». 23 снежня 1942 года выйшла «Беларуская газета» з артыкулам Гадлеўскага «25-я ўгодкі склікання Усебеларускага Кангрэсу». У гэтым артыкуле быў увярстаны верш Ларысы Геніюш, дзе давалася водпаведзь і расійцам, і немцам і які заклікаў народ на абарону за свабоду і незалежнасць Беларусі. Раніцай 24 снежня 1942 года Гадлеўскі быў арыштаваны нямецкай паліцыяй, адпраўлены ў мінскую турму і, паводле звестак, на каталіцкае свята — Ражаство Хрыстова — расстраляны ў Трасцянец.

Некалькі гадоў таму яго пахаванне прыблізна было знойдзена, і цяпер на гэтым месцы кожны год 24 снежня ўскладаюцца кветкі, зусім нядаўна тут усталяваны каталіцкі паклонны крыж.

У той час, калі адно нямецкае ведамства лічыла Гадлеўскага «чыстым» (інакш яго артыкул не быў бы дапушчаны да друку!), другое — ворагам.

Гэты парадокс адлюстроўваў востры канфлікт, які ўзнік у канцы 1942 года паміж галоўнымі дзеячамі акупацыйнага рэжыму ў Беларусі на фоне супрацьпартызанскіх метадаў барацьбы. Кубэ абвінавачваў кіраўніцтва СС і паліцыі ў масавых забойствах мірнага насельніцтва Беларусі, за што яны імкнуліся выдаліць гаўляйтара з Мінску. З гэтай мэтай пачалася кампанія каміраматы на Кубэ як ініцыятара і натхняльніка палітыкі кіраўніцтва БНС, нібыта супярэчлівай з інтарэсамі Германіі, якое імкнулася стварыць беларускае войска і органы дзяржаўнага кіравання. У атмасферы такіх паліцэйскіх ганенняў супраць Ермачэнка і яго паплечнікаў тады было арыштавана каля 100 дзеячаў БНС у Мінску і на тэрыторыі Беларусі. Сярод іх — і ксёндз Вінцэнт Гадлеўскі, які быў знішчаны як нежаданы саюзнік Вільгельма Кубэ.

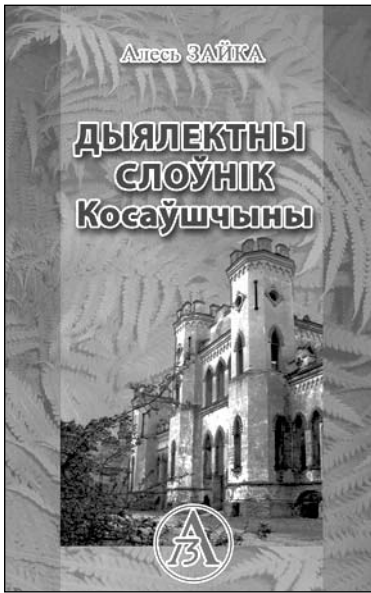
Працяг у наступным нумары

ЭНТУЗИЯСТЫ

ЧАТЫРЫ ТЫСЯЧЫ СЛОЎ АД НАСТАЎНІКА

Сяргей ЧЫГРЫН

Такі слоўнік зрабіў бы гонар спецыялізаванаму інстытуту. Алесь Зайка справіўся з гэтай задачай адзін.

З настаўнікам Алесем Фамічам Зайкам з вёскі Заполле Івацэвіцкага раёна мы сустрэліся ў Слоніме, каля мясцовай друкарні, адкуль ён з радасцю насіў у машыну пачкі са сваёй новай кнігай. «Я звычайна прыязджаю ў Слонім і вандрую па сваім Івацэвіцкім раёне на матацыкле, але сёння папрасіў сваяка, і мы прыехалі па кнігі ў друкарню на машыне», — прызнаўся Алесь Фаміч.

Калі ўсе пачкі былі пагружаны ў машыну і вырашаны пытанні з друкарняй, Алесь Фаміч дастаў адну кнігу і паставіў мне на ёй свой першы аўтограф. «Гэта плён

маёй 35-гадовай працы. І цяпер, Сяргей, у мяне столькі гонару за родную мову, што ты не павяршыш. І мне так шкада тых, хто не ведае яе...» — радасна сказаў Алесь Фаміч і падараваў мне сваю новую кнігу «Дыялектны слоўнік Косаўшчыны».

Калі я хуценька прабегаў старонкі вачыма — быў у шоку ад таго, што сабраў і зрабіў гэты вясковы энтузіяст. Такія слоўнікі павінны збіраць і выдаваць цэлыя інстытуты, а ён справіўся адзін і выдаў асобнай кніжкай на 270 старонак, што налічваець каля 4000 слоў, запісаных краязнаўцам. І гэта толькі пра дыялекты Косаўшчыны. А ў планах асобнымі кнігамі Алесь Фаміч плануе выдаць «Мікратапанімію Івацэвіччыны», «Паселішчы Івацэвіччыны», «Фразеалагічны слоўнік Косаўшчыны», «Прымаўкі і прыказкі Косаўшчыны» і іншыя. Вось каму трэба даваць дзяржаўныя прэміі, ордэны і медалі...

Алесь Зайка нарадзіўся і жыве ў вёсцы Заполле Івацэвіцкага раёна. У 1966 годзе скончыў Косаўскую сярэднюю школу і паступіў на філалагічны факультэт Брэсцкага педінстытута. Потым вярнуўся ў родную вёску, дзе працаваў настаўнікам спачатку фізкультуры, пасля беларускай мовы і літаратуры. Цяпер у роднай школе кіруе этнаграфічным музеем.

Многія этнаграфічныя работы Алесь Зайкі ўвайшлі ў выдадзеныя кнігі аб Івацэвіцкім раёне, артыкулы па даўнім і нядаўнім гістарычным мінулым раёна пастаянна друкуюцца ў прэсе, з цікавасцю сустракаюцца чытачамі. Сёлета ў Мінску ён выдаў

Алесь Зайка

і кнігу прозы «Дым у коміне», куды ўвайшлі лірычныя запісы, мініяцюры і апавяданні. Мастацкая проза Алесь Зайкі прасякнутая шчырай любоўю да роднай зямлі, да сваіх землякоў, напоўнена непадробным захапленнем, духоўным багаццем беларускага народа, прыгажосцю свайго краю.

Але найбольшым захапленнем Алесь Зайкі быў і застаецца збор этнаграфічных і краязнаўчых матэрыялаў. «Любіць мову — значыць ведаць яе, аберагаць, не даваць памерці, не згубіць ніводнага слова», — раз-

важае Алесь Фаміч. І ён іх збірае, запісвае, вывучае. Гэта ён некалі адстаў у краязнаўчых колах сапраўдную назву ўрочышча, дзе нарадзіўся Тадэвуш Касцюшка, — Марачоўшчына. Бо ўсе выданні пісалі на польскі манер — Мерачоўшчына. А косаўскі краязнавец даказаў, што слова «марачоўшчына» паходзіць ад слова «марочна» — гэта значыць балоцістая мясцовасць.

Чытаючы «Дыялектны слоўнік Косаўшчыны» Алесь Зайкі, можна знайсці сотні вельмі цікавых, арыгінальных, калі так можна сказаць, «смачных» беларускіх

слоў. Ну чаго каштуе, напрыклад, слова «сухарэбрык». Ці такія словы, як «сусло», «палявік», «клёк», «дзяцеліна», «бэзло», «чарняк», «падбіванка», «навільнік», «крыкля», «званярня» і г.д.

У кнізе знайшла сваё адлюстраванне самая разнастайная па значэнню лексіка: назвы страў, адзення, абутку, назвы прадметаў ужытку, тэрміны рыбалоўства, ткацтва, будаўніцтва, лясной гаспадаркі, батанічная залагічная лексіка, лексіка медыцыны, ветэрынарыі і іншая. Усе яны маюць адпаведныя паметы ў слоўнікавых артыкулах. Таксама шырока прадстаўлены назвы дзеянняў, стану, якасці, уласцівасцей і прымет прадметаў.

Пасля кожнага прыкладу ўказваецца населены пункт, у якім запісана слова, яго адміністрацыйная прыналежнасць. А ў канцы слоўніка аўтар прыводзіць звязныя тэксты, якія яскрава ілюструюць дыялектныя асаблівасці жывой гаворкі Косаўшчыны.

Захапленне Алесь Зайкі заўсёды падтрымліваў ягонны сябра, зямляк і аднакурснік паэт Алесь Разанаў. Гэта дзякуючы яго маральнай і матэрыяльнай падтрымцы ўбачыў свет «Дыялектны слоўнік Косаўшчыны».

Калі мы развітваліся каля слонімскай друкарні, Алесь Фаміч сказаў, што, як хопіць у яго сіл, то будзе працаваць над наступнымі кнігамі. «Трэба дбайна збіраць скарбы сваёй зямлі, апрацоўваць іх, выдаваць, і тады ў нас усё будзе як у еўрапейскіх людзей», — усміхнуўся Алесь Фаміч, сеў у машыну і паехаў у сваё Заполле.

ПРЭЗЕНТАЦЫЯ

«РАСКРЫЛІ КРЫЛЫ МУЗЫ»

Анатоль ВАЛАХАНОВІЧ

У Палацы мастацтваў адбылася прэзентацыя каталога калекцыі прыватнага мастацкага музея Анатоля Белага ў Старых Дарогах. Каталог выдадзены ў канцы кастрычніка гэтага года ў Мінску ў выдавецтве «Рыфтур» накладам 300 асобнікаў.

Кніга складаецца з двух раздзелаў — «Медальернае мастацтва» і «Вяўленчае мастацтва» (жывапіс, графіка, скульптура). У канцы кнігі змешчаны водгукі пра Старадарожскі музей выяўленчага мастацтва Анатоля Белага народнага мастака Беларусі, заслужанага дзеяча мастацтва БССР Леаніда Шчамялява,

мастацтвазнаўца, сябра клуба «Спадчына» Анатоля Мяльгуя, беларускага паэта, перакладчыка Віктара Шніпа. У «Дадатку» да каталога прозвішчы мастакоў, графікаў, скульптураў.

Гэты каталог — першая спроба навукова асэнсаваць і паказаць грамадскасці тую вялікую справу, якую зрабіў Анатоль Белы для беларускай культуры і мастацтва. На старонках каталога змешчаны лепшыя творы вядомых мастакоў і працы іх маладых паплечнікаў. Іх аб'ядноўвае адданасць беларускай справе, пошук і адраджэнне рэальнай непадфарбаванай гісторыі беларускага краю.

Мастак і старшыня Саюза беларускіх мастакоў Рыгор Сітніца адзначыў маштаб зробленага Анатолям Белым, які не маючы адпаведнай мастацкай адукацыі змог стварыць цікавы мастацкі музей, сабраць у ім вялікую калекцыю мастацкіх твораў. Для

музея пабудаваў асобны двухпавярховы мураваны будынак.

Мастак Уладзімір Мелехаў звярнуў увагу на тое, што будучы на пасадзе старшыні клуба «Спадчына» на працягу 27 гадоў, Белы здолеў ператварыць яго ў сапраўднае навуковае таварыства, дзе з лекцыямі, дакладамі, паведамленнямі выступалі вядомыя беларускія вучоныя, пісьменнікі, гісторыкі, публіцысты, мастакі, артысты, праводзіліся ўсебеларускія дыктоўкі і іншыя культурна-асветніцкія мерапрыемствы. Музей у Старых Дарогах наведвалі амбасадары ЗША, Чэхіі, Швецыі.

Журналістка, выдавец, грамадская дзяячка і ўкладальніца каталога Святлана Беляя распавяла пра свайго тату як краязнаўца, калекцыянера, вучонага, стваральніка музея. «Ён шчыра і самаахвярна рабіў і робіць шмат па захаванню спадчыны Беларусі», — сказала яна ў заключэнне.

Анатоль Белы

Каталог «Раскрылі крылы музы» паклаў пачатак выданню серыі кніг, прысвечаных гісторыі мастацтва Беларусі з глыбокай старажытнасці і да нашых дзён.

Аб 11 гадзіне вечара 14 лістапада ад цяжкай анкалагічнай хваробы памёр Анатоль Белы — вядомы беларускі гісторык, заснавальнік музея ў Старых

Дарогах. Дзякуй Богу, ён яшчэ паспеў пабачыць кнігу, у якой расказана аб галоўнай справе яго жыцця — Старадарожскім музеі выяўленчага мастацтва. Мы смуткуем аб сыходзе Анатоля Белага — выбітнага дзеяча беларускага адраджэння найноўшага часу. Але на ўсцяжэнне нам і нашчадкаў яго музей — скарбніца беларушчыны.

Новы Час

Агульнапалітычная
штотыднёвая газета
Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

Зарэгістравана Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне
аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК: Мінская гарадская арганізацыя
ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас: 220005, г. Мінск, вул.
Румянцава, 13. Тэл.: 284-85-11.

ВЫДАВЕЦ: Прыватнае выдавецкае ўнітарнае прадпры-
емства «Час навінаў». Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

АДРАС РЕДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА:

220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1-1234.
Тэл.: +375 29 651 21 12, +375 17 268 52 81.
novychas@gmail.com; www.novychas.org

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет».
г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А.

Замова № 1173

Падпісана да друку 11.11.2011. 8.00.

Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы
пазіцыі аўтараў.

Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час»
абавязковая.

Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэцэнзуе мастацкія творы.
Чытацкая пошта публікацыя паводле рэдакцыйных меркаванняў.